Ročník 1979

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA	SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 3 Vydána dne 5. března 1979 Cena Kčs 2,60

OBSAH:

15. Usnesení předsednictva Federálního shromáždění Československé socialistické republiky o vyhlášení doplňovacích voleb ve volebním obvodu č. 42 pro volby do Sněmovny národů Federálního shromáždění Československé socialistické republiky

16. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Kubánské republiky o bezvízovém styku

17. Vyhláška Státní arbitráže Československé socialistické republiky o právních úkonech předáváním dat

18. Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu, kterou se určují vyhrazená tlaková zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

19. Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu, kterou se určují vyhrazená zdvihací zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

20. Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu, kterou se určují vyhrazená elektrická zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

21. Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu, kterou se určují vyhrazená plynová zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

22. Vyhláška Slovenského úřadu bezpečnosti práce a Slovenského báňského úřadu o zrušení vyhlášky Slovenského úřadu bezpečnosti práce a Slovenského báňského úřadu č. 133/1973 Sb., kterou se určují vyhrazená technická zařízení a stanoví se některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

23. Vyhláška Slovenského úřadu bezpečnosti práce a Slovenského báňského úřadu, kterou se určují vyhrazená tlaková zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

24. Vyhláška Slovenského úřadu bezpečnosti práce a Slovenského báňského úřadu, kterou se určují vyhrazená zdvihací zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

25. Vyhláška Slovenského úřadu bezpečnosti práce a Slovenského báňského úřadu, kterou se určují vyhrazená elektrická zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

26. Vyhláška Slovenského úřadu bezpečnosti práce a Slovenského báňského úřadu, kterou se určují vyhrazená plynová zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

27. Redakční sdělení o opravě tiskové chyby

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

15

USNESENÍ

předsednictva Federálního shromáždění Československé socialistické republiky

ze dne 5. února 1979

o vyhlášení doplňovacích voleb ve volebním obvodu č. 42 pro volby do Sněmovny národů Federálního shromáždění Československé socialistické republiky

Předsednictvo Federálního shromáždění vyhlašuje podle čl. 59 ústavního zákona o československé federaci a podle § 50 zákona č. 44/1971 Sb., o volbách do Federálního shromáždění, doplňovací volby ve volebním obvodu č. 42 pro volby do Sněmovny národů Federálního shromáždění na sobotu dne 7. dubna 1979.

Indra v. r.

16

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 18. ledna 1979

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Kubánské republiky o bezvízovém styku

Dne 8. srpna 1978 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Kubánské republiky o bezvízovém styku. Dohoda na základě svého článku 13 vstoupila v platnost dnem 22. listopadu 1978.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Kubánské republiky o bezvízovém styku

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Kubánské republiky,

vedeny přáním prohlubovat nadále bratrské vztahy mezi oběma státy a usnadňovat státním občanům jednoho státu všestranné poznávání socialistických vymožeností, dějin a kultury druhého státu,

se rozhodly zrušit vízovou povinnost pro cesty státních občanů obou států a dohodly se takto:

Článek 1

Státní občané smluvních stran jsou osvobozeni od vízové povinnosti v rozsahu a za podmínek stanovených v této dohodě.

Článek 2

(1) Státní občané jedné smluvní strany, kteří mají trvalé bydliště na jejím státním území nebo na státním území jiného socialistického státu a jsou držiteli některého z platných cestovních dokladů, uvedených v Příloze k této dohodě, mohou cestovat bez víz druhé smluvní strany na její státní území za účelem přechodného pobytu nebo průjezdu.

(2) Státní občané jedné smluvní strany, kteří mají trvalé bydliště na státním území států neuvedených v odstavci 1 tohoto článku, jsou při průjezdu státním územím druhé smluvní strany do státu, jehož jsou státními občany, osvobozeni od vízové povinnosti. Zmíněný průjezd musí být uskutečněn ve lhůtě stanovené právními předpisy té smluvní strany, jejímž územím se má uskutečnit.

Článek 3

(1) Doba pobytu státních občanů jedné smluvní strany na státním území druhé smluvní strany nesmí přesahovat při cestách uskutečňovaných podle odstavce 1 článku 2 této dohody dobu třiceti dnů ode dne překročení státních hranic.

(2) Příslušné orgány přijímajícího státu mohou v odůvodněných případech prodloužit dobu pobytu v rámci platnosti cestovního dokladu, nejdéle však na dobu šesti měsíců, včetně prodloužení. V případě neplatnosti cestovního dokladu lze pobyt prodloužit jedině tehdy, jestliže diplomatická mise nebo konzulární úřad státu, jehož je osoba státním občanem, obnoví platnost dokladu. Souhlas k prodloužení pobytu se uděluje bezplatně.

(3) Státní občané jedné smluvní strany, kteří cestují služebně na území druhé smluvní strany, mohou pobývat na jejím státním území po dobu svého služebního přidělení. Toto ustanovení se vztahuje i na členy jejich rodin, kteří je doprovázejí.

Článek 4

Státní občané jedné smluvní strany, kteří mají trvalé bydliště na státním území druhé smluvní strany, mohou cestovat do státu, jehož jsou státními občany, bez víz státu, na jehož státním území mají trvalé bydliště.

Článek 5

Státní občané jedné smluvní strany, kteří se hodlají trvale usídlit na státním území druhé smluvní strany, jsou povinni si opatřit za tímto účelem vstupní vízum smluvní strany, na jejímž území se hodlají usídlit.

Článek 6

Státní občané jedné smluvní strany nemohou po dobu svého přechodného pobytu na státním území druhé smluvní strany vstupovat do pracovního poměru a provádět hospodářskou nebo jinou činnost bez předchozího povolení příslušného orgánu této smluvní strany.

Článek 7

Státní občané obou smluvních stran mohou překračovat státní hranice ČSSR a Kubánské republiky na hraničních přechodech určených pro mezinárodní styk.

Článek 8

Smluvní strany si do třiceti dnů ode dne podpisu této dohody vymění diplomatickou cestou vzory cestovních dokladů uvedených v Příloze této dohody. Smluvní strany se budou stejnou cestou informovat o změnách, které provedou ve zmíněných dokladech, jakož i o jejich náhradě jinými doklady, a to nejpozději do třiceti dnů před jejich zavedením a současně si zašlou jejich nové vzory.

Článek 9

(1) Státní občané jedné smluvní strany, kteří ztratili svůj cestovní doklad na státním území druhé smluvní strany, musí o tom neprodleně vyrozumět příslušný orgán této smluvní strany, který jim bezplatně vydá potvrzení o oznámení ztráty dokladu.

(2) Na základě potvrzení uvedeného v odstavci 1 tohoto článku vydá příslušná diplomatická mise nebo konzulární úřad státu, jehož je osoba státním občanem, náhradní cestovní doklad, který ji opravňuje k návratu do státu, na jehož státním území má trvalé bydliště nebo k pokračování v cestě.

(3) Výjezd na náhradní cestovní doklad se řídí předpisy té smluvní strany, na jejímž státním území došlo ke ztrátě cestovního dokladu.

Článek 10

Tato dohoda se nedotýká práva smluvních stran odepřít vstup, zkrátit dobu pobytu nebo zakázat pobyt na svém území nežádoucím osobám, které jsou státními občany druhé smluvní strany.

Článek 11

Státní občané jedné smluvní strany jsou povinni po dobu pobytu na státním území druhé smluvní strany dodržovat její právní předpisy.

Článek 12

Příslušné orgány obou smluvních stran se budou podle potřeby vzájemně informovat o otázkách, které jsou spojeny s prováděním této dohody, a společně přijímat k zabezpečení jejího provádění potřebná opatření.

Článek 13

(1) Tato dohoda vstoupí v platnost dnem, kdy si smluvní strany oznámí diplomatickou cestou, že byly splněny vnitrostátní podmínky pro vstup Dohody v platnost.

(2) Tato dohoda nahrazuje Protokol mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou o zrušení vízové povinnosti podepsaný v Praze dne 18. května 1966.

Článek 14

Tato dohoda se sjednává na neurčitou dobu. Pozbude platnosti uplynutím tří měsíců ode dne, kdy ji jedna ze smluvních stran písemně vypoví.

Dáno v Praze dne 8. srpna 1978 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a španělském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické
republiky:

Ing. Bohuslav **Chňoupek** v. r.

Za vládu
Kubánské republiky:

Isidoro Malmierca **Peoli** v. r.

PŘÍLOHA

k Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Kubánské republiky o bezvízovém styku

Cestovními doklady vydávanými orgány Československé socialistické republiky jsou:

Diplomatický pas
Zvláštní pas
Služební pas
Cestovní pas
Cestovní průkaz

Cestovními doklady vydávanými orgány Kubánské republiky jsou:

Diplomatický pas
Úřední pas
Služební pas
Cestovní pas
Námořní pas

17

VYHLÁŠKA

Státní arbitráže Československé socialistické republiky

ze dne 31. ledna 1979

o právních úkonech předáváním dat

Státní arbitráž Československé socialistické republiky stanoví podle § 395 písm. a) hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb. (dále jen „zákon"):

§ 1

Úvodní ustanovení

Požadavek písemné formy je splněn i tehdy, jestliže je právní úkon učiněn za podmínek dále uvedených dálkovým přenosem dat, nebo předáním média přímo použitelného pro další zpracování anebo dalšími prostředky umožňujícími použití výpočetní techniky (dále jen „předáváním dat").

§ 2

Dohoda organizací

(1) Organizace mohou činit právní úkony předáváním dat pouze na základě předem uzavřené písemné dohody.

(2) Organizace jsou povinny sjednat v dohodě

a) na které právní úkony se vztahuje;

b) způsob předávání dat, jímž budou právní úkony prováděny (§ 1);

c) způsob, jak bude spoluprací přejímající a vysílající organizace uskutečňována kontrola totožnosti a úplnosti odeslaného a přijatého znění právního úkonu a jak budou odstraňovány zjištěné závady.

(3) Organizace uvedou v dohodě zejména též

a) uspořádání náležitostí právních úkonů;

b) způsob podepisování nebo kódy pracovníků, kteří jednají jménem organizace (§ 4) a oznamování jejich změn;

c) úpravu technických podmínek a způsob organizace a časového rozvrhu předávání dat;

d) způsob, jak bude postupováno v případě technické závady, pro niž nebude možno použít dohodnutý způsob předávání dat;

e) způsob ochrany dat proti znehodnocení a zneužití;

f) způsob zabezpečení utajovaných skutečností před vyzrazením a zneužitím, pokud je to vzhledem k obsahu právních úkonů potřebné;

g) způsob, jak bude prokazován obsah právních úkonů;

h) podmínky pro možnost odchylného postupu od dohody;

i) podmínky pro výpověď dohody.[1])

(4) Dohoda vznikne, shodnou-li se organizace o celém jejím obsahu.

Provádění právních úkonů předáváním dat

§ 3

Organizace, v jejichž vztazích jsou prováděny právní úkony předáváním dat, jsou povinny

a) přesně evidovat odeslané a přijaté znění právních úkonů včetně data a hodiny odeslání, či přijetí;

b) po dobu stanovenou pro archivování uschovávat listiny, na nichž bude uvedeno odeslané, či přijaté znění právního úkonu nebo jiné důkazy o znění odeslaného či přijatého právního úkonu [§ 2 odst. 3 písm. e)].

§ 4

U právních úkonů učiněných předáváním dat může být podpis za organizaci nahrazen dohodnutým kódem.

§ 5

(1) Pokud dále není stanoveno jinak, právní úkon učiněný předáváním dat platí ve znění, které prokazatelně došlo organizaci přejímající.

(2) Organizace, jíž dojde nesrozumitelné či zkomolené znění právního úkonu učiněného předáváním dat, je povinna o tom ihned vyrozumět organizaci vysílající.

(3) Pokud vysílající organizace neprodleně odstraní závady uvedené v odstavci 2, platí, že právní úkon byl od počátku bez těchto závad. To platí obdobně, jestliže vysílající organizace neprodleně odstraní chybu zjištěnou při kontrole totožnosti a

[1]) § 129a zákona.

úplnosti znění odeslaného a přijatého právního úkonu [§ 2 odst. 2 písm. c)].

§ 6

Organizace, která poruší povinnosti sjednané v dohodě podle § 2 nebo stanovené v § 3 a § 5 odst. 2, se nemůže zprostit odpovědnosti za škodu tím způsobenou.

§ 7

Vzájemné odsouhlasení při kontrole totožnosti a úplnosti znění odeslaného a přijatého právního úkonu [§ 2 odst. 2 písm. c)] potvrzuje obdržení dodávkového příkazu[2]) učiněného podle této vyhlášky.

Závěrečná ustanovení

§ 8

Tato vyhláška se nevztahuje na platební styk a zúčtování na účtech organizací.[3])

§ 9

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1979.

Hlavní arbitr
Československé socialistické republiky:

Brandejs v. r.

[2]) § 216 odst. 4 zákona.
[3]) Vyhláška č. 10/1978 Sb., o platebním styku a zúčtování na účtech organizací.

18

VYHLÁŠKA

Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu

ze dne 22. ledna 1979,

kterou se určují vyhrazená tlaková zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

Český úřad bezpečnosti práce podle § 5 odst. 1 písm. d) a f) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, (dále jen „zákon") a Český báňský úřad podle § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), a podle § 10 písm. a) a c) zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, v dohodě s příslušnými ústředními orgány stanoví:

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Vyhláška je závazná pro organizace, na které se vztahuje působnost orgánů státního odborného dozoru nad bezpečností práce,[1]) a pro organizace, které provádějí činnost, náležející do působnosti orgánů státní báňské správy.[2])

(2) Vyhláška se nevztahuje na technická zařízení, podléhající dozoru orgánů uvedených v § 3 odst. 2 písm. b) zákona.

§ 2

Vyhrazená tlaková zařízení

(1) Vyhrazená tlaková zařízení ve smyslu § 4 písm. d) až g) zákona (dále jen „zařízení") jsou:

a) parní a kapalinové kotle (dále jen „kotle"), jejichž konstrukční přetlak přesahuje 0,07 MPa a teplota pracovní látky převyšuje bod varu při tomto přetlaku,

b) tlakové nádoby stabilní (dále jen „tlakové nádoby"), jejichž nejvyšší pracovní přetlak přesahuje 0,07 MPa a které obsahují plyny, páry nebo žíravé, jedovaté a výbušné kapaliny o jakékoliv teplotě nebo jakékoliv kapaliny o teplotě převyšující jejich bod varu při přetlaku 0,07 MPa,

c) kovové tlakové nádoby k dopravě plynů (dále jen „nádoby na plyny"), jejichž kritická teplota je nižší než + 50 °C, nebo plynů, u nichž při teplotě + 50 °C je absolutní tlak (tenze) par vyšší než 0,3 MPa.

(2) Kotle se dělí do 4 tříd:

a) 1. třída — parní kotle s jmenovitým množstvím vyráběné páry nad 115 t/h,

b) 2. třída — parní kotle s jmenovitým množstvím vyráběné páry nad 50 t/h do 115 t/h (včetně) nebo horkovodní kotle s tepelným výkonem nad 35 MW,

c) 3. třída — parní kotle s jmenovitým množstvím vyráběné páry nad 8 t/h do 50 t/h (včetně) nebo horkovodní kotle s tepelným výkonem nad 5,8 MW do 35 MW (včetně),

d) 4. třída — parní kotle s jmenovitým množstvím vyráběné páry do 8 t/h (včetně) nebo horkovodní kotle s tepelným výkonem do 5,8 MW (včetně) a všechny ostatní kotle kapalinové.

(3) Tlakové nádoby se člení do skupin podle nejvyššího pracovního přetlaku (p) v MPa a součinu nejvyššího pracovního přetlaku a objemu (v) v litrech (dále jen „bezpečnostní součin") takto:

a) skupinu A tvoří tlakové nádoby s nejvyšším pracovním přetlakem přesahujícím 0,2 MPa, jejichž bezpečnostní součin má hodnotu vyšší než 10^3,

b) skupinu B tvoří ostatní tlakové nádoby.

(4) Má-li zařízení několik tlakových prostorů, posuzuje se bezpečnostní součin každého prostoru zvlášť a zařízení se zařazuje do skupiny, která odpovídá nejvyššímu bezpečnostnímu součinu.

(5) Objem v litrech je celkový prostor určený pro pracovní látku (popřípadě látky), která je v zařízení pod přetlakem. Část tlakového prostoru, kterou zaujímají vestavby, vyzdívky, výplně a podobně, se při výpočtu objemu neodpočítává.

[1]) § 3 odst. 1 zákona.

[2]) § 37 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), § 3 zákona č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy.

§ 3

Zařízeními podle této vyhlášky nejsou:

a) kotle pracující s radioaktivními látkami nebo kotle umístěné v prostředí s neutronovým tokem,

b) kotle o objemu do 10 litrů (včetně), u nichž bezpečnostní součin z konstrukčního přetlaku v MPa a objemu v litrech nepřesahuje 10,

c) tlakové nádoby pracující s radioaktivními látkami nebo tlakové nádoby umístěné v prostředí s neutronovým tokem,

d) tlakové nádoby do 10 litrů (včetně), u nichž bezpečnostní součin nepřevyšuje 10,

e) tlakové nádoby z trubek i nekruhových průřezů o nejvyšším vnitřním rozměru do 100 mm (včetně) bez sběračů, popřípadě se sběrači, pokud sběrač z trubky i nekruhového průřezu nemá vnitřní rozměr větší než 150 mm (včetně),

f) topná tělesa pro parní a vodní (kapalinové) vytápění,

g) potrubí, jeho rozšířené části a tlakové nádoby do něho vestavěné (určené například k uvolňování tlaku nebo jako zásobníky), jejichž vnitřní průměr (D) nepřesahuje trojnásobek vnitřního průměru (d) největší připojené trubky (D<3d), jakož i všechny rozšířené části potrubí a tlakové nádoby do něho vestavěné, pokud slouží jen k dopravě pracovní látky (například rozdělovače, odlučovače, sběrače),

h) tlakové části strojů a technických zařízení, které nejsou samostatnými tlakovými nádobami (například válce pístových strojů, skříně parních turbín, větrníky pístových kapalinových čerpadel, chladiče kompresorů, tlaková pouzdra zapouzdřených rozvoden),

i) ohřívače vzduchu, prašníky, čističe plynu vysokých pecí,

j) nafukovací nekovová zařízení, u nichž vnitřní přetlak stlačeného plynu zajišťuje jejich tvar a tuhost (například pneumatiky, pneumatické nosníky, plováky),

k) nádoby na plyny o tlakovém objemu do 0,22 litru (včetně),

l) nevratné tlakové nádoby pro aerosoly a podobné použití.

§ 4

Oprávnění organizací

(1) Vyrábět, montovat, opravovat a rekonstruovat zařízení a provádět periodické zkoušky nádob na plyny smějí organizace pouze na základě oprávnění (dále jen „oprávněná organizace").

(2) Oprávnění vydává inspektorát bezpečnosti práce, popřípadě obvodní báňský úřad (dále jen „orgán dozoru"), v jehož obvodu má organizace sídlo, a to na základě písemné žádosti organizace, doložené stanoviskem jejího nadřízeného orgánu.

(3) Organizace v žádosti uvede:

a) svůj přesný název a adresu,

b) název a adresu závodu (provozovny), pro nějž oprávnění žádá, pokud není v sídle organizace,

c) název a adresu svého nadřízeného orgánu,

d) druh a rozsah žádaného oprávnění,

e) zajištění výkonu činnosti, k níž oprávnění požaduje, po stránce technického vybavení a odborné kvalifikace pracovníků.

(4) Zjistí-li orgán dozoru nedodržování podmínek nebo porušování předpisů k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení při činnosti podle oprávnění, omezí rozsah oprávnění nebo je organizaci odejme.

§ 5

Individuální vyzkoušení

(1) Každý dohotovený kotel a tlakovou nádobu musí výrobce podrobit stavební a první tlakové zkoušce. Tyto zkoušky zajišťuje a provádí výrobce, pokud písemně nezmocnil jejich provedením organizaci, která je oprávněna k montáži kotle nebo tlakové nádoby. Ke každému kotli nebo tlakové nádobě musí výrobce vyhotovit průvodní dokumentaci včetně pasportu (revizní knihy) v rozsahu stanoveném technickými normami.

(2) Po úspěšné stavební a první tlakové zkoušce revizní technik výrobce, popřípadě organizace, která provádí montáž, označí nýty továrního štítku kulatým razidlem o průměru 10 mm se značkou nebo zkráceným názvem své organizace. Otiskem téhož razidla označí i příslušné místo pasportu (revizní knihy).

(3) Výrobci, popřípadě organizace, které provádějí montáž, jsou povinni písemně oznámit orgánu dozoru alespoň 15 dnů předem dobu a místo prováděných zkoušek kotlů s konstrukčním přetlakem přesahujícím 1,6 MPa a tlakových nádob skupiny A s nejvyšším pracovním přetlakem přesahujícím 2,5 MPa.

(4) Každou vyrobenou nádobu na plyny musí výrobce podrobit první zkoušce.

(5) Po úspěšné první zkoušce označí zkušební orgán nádobu na plyny razidlem[3]) a datem zkoušky.

§ 6

Zkoušky po opravách a rekonstrukcích

(1) Po opravě nebo rekonstrukci kotle nebo tlakové nádoby je oprávněná organizace povinna provést stavební a tlakovou zkoušku předepsaným přetlakem. Hodnota přetlaku je uvedena v průvodní dokumentaci zařízení.

[3]) ČSN 07 8305 Kovové tlakové nádoby. k dopravě plynu. Technická pravidla.

(2) O zkoušce vyhotoví oprávněná organizace protokol, který se stává nedílnou součástí průvodní dokumentace zařízení spolu s technickou dokumentací opravy nebo rekonstrukce.

(3) Oprávněná organizace je povinna oznámit písemně 15 dnů předem orgánu dozoru, v jehož obvodu působnosti se zařízení nachází, datum provádění zkoušek kotlů s konstrukčním přetlakem přesahujícím 1,6 MPa a tlakových nádob skupiny A s nejvyšším pracovním přetlakem přesahujícím 2,5 MPa.

§ 7

Revize a zkoušky provozovaných kotlů a tlakových nádob

(1) Revize a zkoušky provozovaných kotlů a tlakových nádob smí provádět pouze revizní technik (§ 8). Způsob, termíny a případy provedení revizí a zkoušek těsnosti stanoví technické normy.

(2) Tlakovou zkoušku provádí revizní technik zpravidla vodou, popřípadě olejem nebo jinou nežíravou, nejedovatou a nevýbušnou kapalinou. Výsledek zkoušky zapíše do revizního záznamu. Hodnota zkušebního přetlaku je uvedena v průvodní dokumentaci zařízení.

(3) Došlo-li v důsledku nového seřízení pojistného ventilu ke změně nastavených hodnot, opraví revizní technik příslušné údaje v pasportu (revizní knize) zařízení.

(4) Tlaková zkouška musí být provedena

a) určí-li to orgán dozoru,

b) nejpozději do 9 let od provedení předchozí tlakové zkoušky zkušebním přetlakem, pokud v průvodní dokumentaci není stanovena lhůta kratší.

(5) Kromě případů uvedených v odstavci 4 musí být tlaková zkouška u kotlů stabilních provedena vždy po jejich přemístění před opětovným zahájením provozu a u všech kotlů vždy po provozní přestávce delší dvou let.

(6) V jednotlivých technicky odůvodněných případech může orgán dozoru lhůty tlakových zkoušek prodloužit, popřípadě navrhnout místo tlakové zkoušky jiný způsob zkoušení.

(7) Organizace provozující kotel (dále jen „provozovatel") je povinna písemně oznámit orgánu dozoru alespoň 30 dnů předem datum jeho tlakové zkoušky.

§ 8

Revizní technik a zkušební orgán

(1) Revizní technik je pracovník pověřený organizací revizemi a zkouškami kotlů a tlakových nádob, který má pro tuto činnost osvědčení vydané orgánem dozoru na základě vykonané zkoušky. Pracovníka přihlašuje ke zkoušce organizace, k níž je v pracovním poměru.

(2) Uchazeč o osvědčení revizního technika musí mít ukončené úplné střední odborné vzdělání strojní a nejméně pětiletou praxi v oboru tlakových zařízení. Pro uchazeče o osvědčení revizního technika kotlů 4. třídy postačí výuční list ve strojním oboru a nejméně sedmiletá odborná praxe v oboru tlakových zařízení.

(3) Zkušebním orgánem je pracovník pověřený oprávněnou organizací prováděním prvních a periodických zkoušek nádob na plyny.

(4) Zkušební orgán provádějící první zkoušky musí mít ukončené úplné střední odborné vzdělání strojní a nejméně pětiletou odbornou praxi v oboru tlakových zařízení a osvědčení vydané orgánem dozoru na základě vykonané zkoušky. Uchazeče přihlašuje ke zkoušce organizace, k níž je v pracovním poměru.

(5) Zkušební orgán provádějící periodické zkoušky musí mít alespoň výuční list v oboru strojním a nejméně pětiletou odbornou praxi v oboru tlakových zařízení.

(6) Má-li pracovník odborné strojní vzdělání vyšší, než je předepsáno v odstavcích 2 a 4, postačí odborná praxe dvouletá. Má-li uchazeč jiné odborné vzdělání, rozhodne o potřebné délce praxe orgán dozoru.

(7) Revizní technik a zkušební orgán provádějící první zkoušky jsou povinni uvádět v záznamech o úkonech, které provedli, evidenční číslo svého osvědčení.

Kontrolní prohlídky a zkoušky

§ 9

(1) Pro účely státního odborného dozoru je provozovatel povinen připravit kotle a tlakové nádoby ke kontrolní prohlídce nebo zkoušce ve sjednaný den a za podmínek stanovených orgánem dozoru.

(2) Technické úkony nutné k řádnému provedení prohlídky nebo zkoušky řídí a provádí revizní technik nebo jiný odborně způsobilý pracovník určený provozovatelem.

§ 10

(1) Stavební a první tlakové zkoušky vyrobených, smontovaných, opravených nebo rekonstruovaných kotlů a tlakových nádob smí vykonávat pouze revizní technik oprávněné organizace (§ 8).

(2) První zkoušky a periodické zkoušky nádob na plyny smí vykonávat pouze zkušební orgán oprávněné organizace (§ 8).

§ 11

Topiči kotlů

(1) Kotel je dovoleno provozovat jen tehdy, je-li jeho obsluhou pověřen odborně způsobilý

pracovník (dále jen „topič"), jemuž byl po úspěšně vykonané základní zkoušce vydán topičský průkaz příslušným inspektorátem bezpečnosti práce (dále jen „inspektorát"). Základní zkouška opravňuje k samostatné obsluze kotlů 4. třídy.

(2) K samostatné obsluze kotlů 1. a 3. třídy nebo kotlů na jiné než v topičském průkaze uvedené palivo je nutno složit příslušnou doplňkovou zkoušku.

(3) Poruší-li topič závažným způsobem své povinnosti, může mu inspektorát topičský průkaz odejmout.

(4) Neobsluhuje-li topič po dobu 5 let kotel, pozbývá jeho topičský průkaz platnosti.

(5) Opětovné získání průkazu je podmíněno vykonáním nové základní zkoušky.

(6) Topičského průkazu není třeba k obsluze kotlů 4. třídy

a) plně automatizovaných s jmenovitým množstvím vyráběné páry do 0,5 t/h,

b) plně automatizovaných kapalinových s tepelným výkonem do 0,35 MW,

c) s konstrukčním přetlakem do 0,3 MPa a o objemu do 100 litrů,

d) průtočných o objemu do 100 litrů.

Topiči těchto kotlů musí být o jejich obsluze poučeni a v ní zacvičeni, o čemž musí provozovatel pořídit zápis.

§ 12

Základní zkoušky

(1) Základní topičské zkoušky (zkoušky odborné způsobilosti topiče) se vykonávají u inspektorátů.

(2) Přihlášky k základním zkouškám podávají uchazeči na předepsaném formuláři prostřednictvím provozovatele u inspektorátu, v jehož obvodě se kotel nachází.

(3) K základní zkoušce smějí být připuštěni uchazeči

a) starší 18 let,

b) tělesně i duševně způsobilí vykonávat práci topiče,[4])

c) kteří podle potvrzení provozovatele kotle mají šestiměsíční odborný zácvik v obsluze kotle alespoň 4. třídy pod dohledem topiče s platným topičským průkazem,

d) kteří se prokáží potvrzením o absolvování odborného kursu provozu a obsluhy kotlů v délce alespoň 20 vyučovacích hodin, včetně vykonané zkoušky,

e) kteří prokáží kvalifikaci požadovanou zvláštním předpisem v případě, že mají obsluhovat kotle s plynovým otopem.[5])

(4) Úlevu z předepsaného zácviku podle odstavce 3 písm. c) může v mimořádných případech povolit na žádost provozovatele inspektorát.

(5) Inspektorát uvědomí provozovatele o dni a místě konání zkoušky nejméně 15 dnů předem. Provozovatel o tom vyrozumí příslušného uchazeče a zajistí jeho účast.

(6) Po úspěšně vykonané základní zkoušce vydá inspektorát uchazeči topičský průkaz.

§ 13

Doplňkové zkoušky

(1) Uchazeči o doplňkové zkoušky musí absolvovat šestiměsíční odborný zácvik v obsluze kotle příslušné třídy pod dohledem topiče s platným topičským průkazem a odborný kurs, a to v délce 30 hodin pro kotle 3. třídy, 50 hodin pro kotle 2. třídy a 100 hodin pro kotle 1. třídy. V případě doplňkové zkoušky pro obsluhu kotlů nejbližší vyšší třídy nebo kotlů na jiná paliva v rámci téže třídy kotle rozhoduje o délce odborného zácviku a nutnosti odborného kursu provozovatel na základě vyjádření revizního technika, ale odborný zácvik musí trvat nejméně dva měsíce.

(2) Doplňkové zkoušky se skládají před zkušební komisí jmenovanou a svolanou provozovatelem, který je povinen oznámit písemně inspektorátu termín a místo konání zkoušek nejpozději do 15 dnů před jejich zahájením.

(3) Zkušební komise se skládá z předsedy, kterým musí být zmocněný zástupce provozovatele, a nejméně ze dvou členů, z nichž jeden musí být revizní technik kotlů alespoň příslušné třídy a jeden zástupce příslušného závodního výboru Revolučního odborového hnutí.

(4) Topič předloží zkušební komisi před zahájením zkoušky doklad o tom, že splňuje stanovené požadavky. O průběhu zkoušky sepíše komise zápis, který podepíše předseda a ostatní členové komise.

(5) Úspěšné složení doplňkové zkoušky zapíše předseda zkušební komise do topičského průkazu.

(6) Seznamy zkoušených a zápisy o výsledku zkoušek uchovává organizace, která zkušební komisi jmenovala.

---

[4]) Směrnice ministerstva zdravotnictví o posuzování zdravotní způsobilosti k práci č. 49/1967 Věstníku ministerstva zdravotnictví, ve znění směrnice ministerstva zdravotnictví ČSR č. 17/1970 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR o změnách v posuzování zdravotní způsobilosti k práci, a metodické opatření č. 19/1970 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR o posuzování dočasné neschopnosti k práci.

[5]) Vyhláška č. 21/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená plynová zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti.

(7) Na jednotný způsob provádění doplňkových zkoušek dozírá inspektorát.

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 14

(1) Provozovatel zařízení je povinen do jednoho roku ode dne účinnosti této vyhlášky písemně oznámit orgánu dozoru do evidence počty provozovaných zařízení v rozdělení podle § 2 odst. 2 a 3 a způsob zajištění jejich revizí a zkoušek.

(2) Organizace provozující činnost uvedenou v § 4 dosud bez oprávnění jsou povinny požádat o ně do šesti měsíců od účinnosti této vyhlášky.

(3) Osvědčení vydaná orgánem dozoru revizním technikům a zkušebním orgánům k provádění prvních zkoušek nádob na plyny před účinností této vyhlášky zůstávají v platnosti.

(4) Topičské průkazy vydané před účinností této vyhlášky zůstávají v platnosti, pokud odpovídají novému třídění kotlů. V ostatních případech musí topič složit předepsanou zkoušku nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy vyhláška nabude účinnosti.

§ 15

Zrušují se:

1. nařízení č. 212/1910 ř. z., jímž se živnost výroby sodové vody váže koncesí,
2. vládní nařízení č. 435/1941 Sb., o přístrojích používaných při živnostenském výčepu a stáčení piva,
3. nařízení č. 334/1945 Ú. l., kterým se mění nařízení č. 176/1944 Sb., kterým se vydávají předpisy pro materiál a stavbu parních kotlů,
4. vyhláška č. 55/1960 Sb., kterou se upravují některé povinnosti výrobců a provozovatelů parních kotlů (parních generátorů) a jiných tlakových nádob a mění některé předpisy o bezpečnosti a hospodárnosti těchto technických zařízení, ve znění vyhlášky č. 121/1961 Sb.,
5. ustanovení § 1 písm. a) vyhlášky č. 151/1969 Sb., kterou se určují vyhrazená technická zařízení.

§ 16

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1979.

Předseda
Českého báňského úřadu:

Pastorek v. r.

Předseda
Českého úřadu bezpečnosti práce:

Dr. **Bartík** v. r.

19

VYHLÁŠKA

Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu

ze dne 22. ledna 1979,

kterou se určují vyhrazená zdvihací zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

Český úřad bezpečnosti práce podle § 5 odst. 1 písm. d) a f) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, (dále jen „zákon") a Český báňský úřad podle § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), a podle § 10 písm. a) a c) zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, v dohodě s příslušnými ústředními orgány stanoví:

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Vyhláška je závazná pro organizace, na které se vztahuje působnost orgánů státního odborného dozoru nad bezpečností práce,[1]) a pro organizace, které provádějí činnost náležející do působnosti orgánů státní báňské správy.[2])

(2) Vyhláška se nevztahuje na technická zařízení podléhající dozoru orgánů uvedených v § 3 odst. 2 písm. b) zákona.

§ 2

Vyhrazená zdvihací zařízení

(1) Vyhrazená zdvihací zařízení ve smyslu § 4 písm. d) až g) zákona (dále jen „zařízení") jsou tato zařízení s motorickým pohonem:

a) zdvihadla a pojízdná zdvihadla o nosnosti nad 5000 kg (kladkostroje, kočky apod.),

b) jeřáby o nosnosti nad 5000 kg,

c) pohyblivé pracovní plošiny s výškou zdvihu nad 3 m,

d) stavební výtahy s výškou zdvihu nad 3 m, jimiž se dopravují také osoby,

e) výtahy, které jsou trvalou součástí staveb, o nosnosti nad 100 kg a s výškou zdvihu nad 2 m,

f) regálové zakladače se svisle pohyblivými stanovišti obsluhy.

(2) Zařízeními podle této vyhlášky nejsou:

a) vrátky,

b) zdvižné vozíky,

c) stabilní konstrukce, na nichž jsou umístěna zdvihadla, pojízdná zdvihadla a jeřáby,

d) zdvihací zařízení, konstruovaná a sestavená výlučně pro montážní účely (montážní stožáry, ramena, nástavby apod.),

e) závěsné dopravníky,

f) nakladače,

g) zdvihací čela nákladních automobilů,

h) mechanické rampy,

i) plošiny pro zdvihání automobilů,

j) výsuvné žebříky,

k) prostředky pro vázání, zavěšení a uchopení břemen, které nejsou trvalou součástí zařízení,

l) pomocná (jednoúčelová) manipulační zařízení, která jsou součástí technologických linek strojů.

§ 3

Oprávnění organizace

(1) Organizace mohou vyrábět, montovat, provádět generální opravy a rekonstruovat zařízení nebo dodavatelským způsobem je opravovat a provádět revizní zkoušky jen na základě oprávnění (dále jen „oprávněná organizace"). U zařízení uvedeného v § 2 odst. 1 písm. e) musí mít oprávnění k opravám též organizace, která zařízení provozuje, pokud si opravy vykonává sama.

(2) Oprávnění vydává inspektorát bezpečnosti práce, popřípadě příslušný obvodní báňský úřad (dále jen „orgán dozoru"), v jehož obvodu působnosti má organizace sídlo, a to na základě písemné žádosti organizace, doložené stanoviskem jejího nadřízeného orgánu.

(3) Organizace v žádosti uvede:

a) svůj přesný název a adresu,

b) název a adresu závodu (provozovny), pro

[1]) § 3 odst. 1 zákona.

[2]) § 37 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon),
§ 3 zákona č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy.

nějž oprávnění žádá, pokud není v sídle organizace,

c) název a adresu svého nadřízeného orgánu,

d) druh a rozsah žádaného oprávnění,

e) zajištění výkonu činnosti, k níž oprávnění požaduje, po stránce technického vybavení a odborné kvalifikace pracovníků.

(4) Zjistí-li orgán dozoru nedodržování podmínek nebo porušování předpisů k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení při činnosti podle oprávnění, omezí rozsah oprávnění nebo je organizaci odejme.

§ 4

Individuální vyzkoušení

Každé nově smontované zařízení musí výrobce, popřípadě montážní organizace podrobit montážní zkoušce a výchozí revizi elektrického zařízení a vyhotovit pro ně knihu zdvihacího zařízení, pasport nebo obdobný doklad. O individuálním vyzkoušení vyhotoví oprávněná organizace zápis.

§ 5

Ověřovací zkoušky

(1) Organizace provozující zařízení (dále jen „provozovatel") je povinna ověřit bezpečnost každého nového, generální opravou renovovaného nebo rekonstruovaného zařízení před jeho uvedením do provozu ověřovací zkouškou.

(2) Provozovatel je povinen písemně oznámit orgánu dozoru, příslušnému podle umístění zařízení, alespoň 15 dnů předem místo a čas konání ověřovací zkoušky.

(3) Zkouška se vykoná v rozsahu stanoveném technickými normami, popřípadě technickými podmínkami výrobce, podle požadavků organizace, která provedla rekonstrukci nebo generální opravu zařízení, popřípadě podle zvláštních požadavků orgánu dozoru.

(4) Individuální vyzkoušení a ověřovací zkouška mohou být vykonány současně, jestliže se na tom zúčastněné organizace dohodnou.

(5) Organizace provádějící ověřovací zkoušku vyhotoví o zkoušce zápis.

§ 6

Zkoušky po opravách

Organizace, která opraví zařízení, je povinna ověřit jeho bezpečnost ověřovací zkouškou v rozsahu prováděné opravy a podle ustanovení technických norem.

§ 7

Revizní zkoušky

Revizními zkouškami je provozovatel povinen soustavně ověřovat další provozní způsobilost zařízení, rozsah a úplnost jeho dokumentace. Tyto zkoušky se provádějí v rozsahu a ve lhůtách stanovených technickými normami, popřípadě technickými podmínkami výrobce.

§ 8

Revizní technik

(1) Revizní zkoušky, zkoušky vyrobených, smontovaných, generální opravou renovovaných a rekonstruovaných zařízení smějí provádět jen revizní technici.

(2) Revizní technik je pracovník pověřený organizací prováděním revizí a zkoušek zařízení, který má pro tuto činnost osvědčení o odborné způsobilosti, vydané orgánem dozoru na základě vykonané zkoušky. Pracovníka přihlašuje ke zkoušce organizace, k níž je v pracovním poměru.

(3) Uchazeči o osvědčení revizního technika musí mít ukončené úplné střední odborné vzdělání strojní nebo elektrotechnické a nejméně pětiletou praxi v oboru zdvihacích zařízení.

(4) Má-li uchazeč odborné strojní nebo elektrotechnické vzdělání vyšší, než je předepsáno v odstavci 2, postačí odborná praxe dvouletá.

(5) Orgán dozoru může v odůvodněných případech na žádost organizace povolit výjimku z požadovaného odborného vzdělání.

§ 9

Kontrolní prohlídky a zkoušky

(1) Pro účely státního odborného dozoru je provozovatel povinen připravit zařízení ke kontrolní prohlídce nebo zkoušce na sjednaný den a za podmínek stanovených orgánem dozoru.

(2) Technické úkony nutné k řádnému provedení kontrolní prohlídky nebo zkoušky řídí nebo provádí revizní technik, nebo jiný odborně způsobilý pracovník provozovatele.

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 10

(1) Provozovatel je povinen do jednoho roku ode dne účinnosti vyhlášky písemně oznámit orgánu dozoru do evidence počet zařízení v rozdělení podle § 2 odst. 1 a způsob zajištění jejich revizí a zkoušek.

(2) Organizace, provozující činnost uvedenou v § 3 dosud bez oprávnění, jsou povinny požádat o ně do šesti měsíců od účinnosti této vyhlášky.

(3) Oprávnění vydaná organizacím a osvědčení vydaná pracovníkům před účinností této vyhlášky zůstávají v platnosti tři roky ode dne, kdy vyhláška nabyla účinnosti.

§ 11

Zrušují se:

1. ustanovení § 1 písm. b) vyhlášky č. 151/1969 Sb., kterou se určují vyhrazená technická zařízení,
2. vyhláška č. 204/1956 Ú. l., o povinném hlášení výtahů k evidenci, opravená redakčním sdělením č. 224/1956 Ú. l.

§ 12

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1979.

Předseda
Českého báňského úřadu:

Pastorek v. r.

Předseda
Českého úřadu bezpečnosti práce:

Dr. **Bartík** v. r.

20

VYHLÁŠKA

Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu

ze dne 22. ledna 1979,

kterou se určují vyhrazená elektrická zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

Český úřad bezpečnosti práce podle § 5 odst. 1 písm. d) a f) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, (dále jen „zákon") a Český báňský úřad podle § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), a podle § 10 písm. a) a c) zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, v dohodě s příslušnými ústředními orgány stanoví:

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Vyhláška je závazná pro organizace, na které se vztahuje působnost orgánů státního odborného dozoru nad bezpečností práce,[1]) a pro organizace, které provádějí činnost, náležející do působnosti orgánů státní báňské správy.[2])

(2) Vyhláška se nevztahuje na technická zařízení, podléhající dozoru orgánů uvedených v § 3 odst. 2 písm. b) zákona.

§ 2

Vyhrazená elektrická zařízení

Vyhrazená elektrická zařízení ve smyslu § 4 písm. d) až g) zákona (dále jen „zařízení") jsou zařízení

a) pro výrobu, přeměnu, rozvod a odběr elektrické energie,
b) určená k ochraně před účinky atmosférické nebo statické elektřiny.

§ 3

Oprávnění organizací

(1) Organizace smějí
a) provádět montáž, opravy a údržbu zařízení,
b) vyrábět rozvaděče nízkého napětí,
dodavatelským způsobem jen na základě oprávnění.

(2) Oprávnění vydává inspektorát bezpečnosti práce, popřípadě obvodní báňský úřad (dále jen „orgán dozoru"), v jehož obvodu působnosti má organizace sídlo, a to na základě písemné žádosti organizace, doložené stanoviskem jejího nadřízeného orgánu.

Organizace v žádosti uvede:

a) svůj přesný název a adresu,
b) název a adresu závodu (provozovny), pro nějž oprávnění žádá, pokud není v sídle organizace,
c) název a adresu svého nadřízeného orgánu,
d) druh a rozsah žádaného oprávnění,
e) zajištění výkonu činnosti, k níž oprávnění požaduje, po stránce technického vybavení a odborné kvalifikace pracovníků.

[1]) § 3 odst. 1 zákona.
[2]) § 37 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon),
§ 3 zákona č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy.

(3) Při ověřování odborné způsobilosti organizace zjišťuje orgán dozoru, zda její technická úroveň a odborná způsobilost jejích pracovníků[3]) poskytují záruku, že činnost s ohledem na rozsah požadovaného oprávnění bude odpovídat požadavkům bezpečnosti práce a technických zařízení.

(4) Orgán dozoru může na základě výsledku prověřování odborné způsobilosti stanovit další podmínky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení. Splnění těchto podmínek musí organizace před vydáním oprávnění prokázat.

(5) Zjistí-li orgán dozoru, že podmínky nejsou dodržovány nebo že při činnosti podle oprávnění jsou porušovány předpisy k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, omezí rozsah oprávnění nebo je organizaci odejme.

§ 4

Povinnosti organizací

(1) Dodavatelská organizace je povinna před předáním zařízení odběrateli zajistit v rozsahu a za podmínek stanovených předpisy kontrolu zařízení (revize, zkoušky apod.) a pořídit o tom doklady (zprávy o revizích, protokoly o zkouškách, osvědčení o jakosti a kompletnosti apod.) a odevzdat je spolu se zařízením odběrateli.

(2) Organizace, která vykonává montáž zařízení

a) na výrobu, přeměnu a rozvod elektrické energie
   1. v elektrárnách se jmenovitým výkonem větším než 5 MW,
   2. ve spínacích stanicích vysokého, velmi vysokého a zvlášť vysokého napětí,
   3. v transformovnách se jmenovitým výkonem jednotlivých transformátorů větším než 1 MW;

b) na přeměnu, rozvod a odběr elektrické energie
   1. s celkovým jmenovitým výkonem větším než 0,3 MW,
   2. instalovaného v prostředí s nebezpečím výbuchu nebo v prostorách z hlediska úrazu elektrickým proudem zvlášť nebezpečných,[4])
   3. v objektech určených ke shromažďování více než 250 osob,

je povinna oznámit nejméně 15 dnů předem příslušnému orgánu dozoru, v jehož obvodu působnosti byly montážní práce vykonány, ukončení montáže jako celku.

(3) Skládá-li se zařízení z více částí, které lze samostatně provozovat, může organizace oznámit ukončení montáže takových částí jednotlivě.

(4) Organizace provozující zařízení (dále jen „provozovatel") jsou povinny zajistit v rámci preventivní údržby vykonání předepsaných kontrol zařízení (revize, zkoušky, prohlídky apod.) se zřetelem k podmínkám, za nichž je zařízení provozováno.

(5) Záznamy a doklady, které je provozovatel povinen pořizovat[5]) o provozu, revizích, zjištěných závadách, opravách a rekonstrukcích zařízení, musí uschovat, pokud není stanoveno jinak, do doby odstranění závad, nejméně však do příští revize či kontroly stejného rozsahu.

(6) Výchozí a pravidelné revize smějí vykonávat jen kvalifikovaní pracovníci. Požadavky na jejich odbornou způsobilost stanoví zvláštní předpis.[3])

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 5

(1) Organizace provozující činnost uvedenou v § 3 dosud bez oprávnění je povinna požádat o ně do šesti měsíců od účinnosti této vyhlášky.

(2) Oprávnění vydaná organizacím před účinností této vyhlášky zůstávají v platnosti tři roky ode dne, kdy vyhláška nabude účinnosti.

§ 6

Zrušuje se § 1 písm. c) vyhlášky č. 151/1969 Sb., kterou se určují vyhrazená technická zařízení.

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1979.

Předseda
Českého báňského úřadu:

Pastorek v. r.

Předseda
Českého úřadu bezpečnosti práce:

Dr. **Bartík** v. r.

[3]) Vyhláška č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice.
[4]) ČSN 34 1010 Všeobecné předpisy pro ochranu před nebezpečným dotykovým napětím.
[5]) Např. ČSN 34 3800 Revize elektrických zařízení a hromosvodů.

21

VYHLÁŠKA

Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu

ze dne 22. ledna 1979,

kterou se určují vyhrazená plynová zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

Český úřad bezpečnosti práce podle § 5 odst. 1 písm. d) a f) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, (dále jen „zákon") a Český báňský úřad podle § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), a podle § 10 písm. a) a c) zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, v dohodě s příslušnými ústředními orgány stanoví:

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Vyhláška je závazná pro organizace, na které se vztahuje působnost orgánů státního odborného dozoru nad bezpečností práce,[1]) a pro organizace, které provádějí činnost, náležející do působnosti orgánů státní báňské správy.[2])

(2) Vyhláška se nevztahuje na technická zařízení podléhající dozoru orgánů uvedených v § 3 odst. 2 písm. b) zákona.

§ 2

Vyhrazená plynová zařízení

Vyhrazená plynová zařízení ve smyslu § 4 písm. d) až g) zákona (dále jen „zařízení") jsou zařízení pro

a) výrobu a úpravu plynů,[3])
b) skladování a přepravu plynů,
c) plnění nádob plyny, včetně tlakových stanic,
d) zkapalňování a odpařování plynů,
e) zvyšování a snižování tlaku plynů,
f) rozvod plynů,
g) spotřebu plynů spalováním.

§ 3

Oprávnění organizací

(1) Organizace mohou montovat, opravovat zařízení, provádět na něm dodavatelským způsobem revize a plnit tlakové nádoby na plyny jen na základě oprávnění (dále jen „oprávněná organizace").

(2) Oprávnění vydává inspektorát bezpečnosti práce, popřípadě obvodní báňský úřad (dále jen „orgán dozoru"), v jehož obvodu má organizace sídlo, a to na základě písemné žádosti organizace, doložené stanoviskem jejího nadřízeného orgánu.

(3) Organizace v žádosti uvede, jak je zajištěna spolehlivost a bezpečnost plynových zařízení, zejména jak je zajištěna:

a) technická kontrola,
b) v průběhu montáže a zkoušek možnost zacvičení pracovníků, kteří budou obsluhovat zařízení,
c) servisní služba,
d) odborná způsobilost pracovníků pro vykonávání montáží, oprav, revizí a zkoušek,
e) dodání předepsané technické dokumentace provozovateli, upravené podle skutečného provedení, včetně návodů k obsluze a k provádění revizí.

(4) Při prověřování odborné způsobilosti organizace zjišťuje orgán dozoru, zda její technická úroveň a odborná způsobilost jejích pracovníků poskytují záruku, že činnost s ohledem na rozsah požadovaného oprávnění, bude odpovídat požadavkům bezpečnosti práce a technických zařízení.

(5) Orgán dozoru může na základě výsledků prověřování odborné způsobilosti stanovit další podmínky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení pro vydání oprávnění. Splnění těchto podmínek musí organizace před vydáním oprávnění prokázat.

(6) Zjistí-li orgán dozoru, že podmínky nejsou dodržovány nebo že při činnosti podle oprávněním

[1]) § 3 odst. 1 zákona.
[2]) § 37 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), § 3 zákona č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy.
[3]) § 1 odst. 4 vyhlášky Českého úřadu bezpečnosti práce č. 85/1978 Sb., o kontrolách, revizích a zkouškách plynových zařízení.

nění jsou porušovány předpisy k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, omezí rozsah oprávnění nebo je organizaci odejme.

(7) Ustanovení odstavců 1 až 6 se nevztahují na plynárenská a odběrní plynová zařízení, pokud je montují a opravují plynárenské podniky.[4])

§ 4

Revizní technik

Revizní technik je pracovník pověřený organizací vykonáváním revizí a zkoušek zařízení, který má pro tuto činnost osvědčení o odborné způsobilosti, vydané orgánem dozoru na základě vykonané zkoušky. Pracovníka přihlašuje ke zkoušce organizace, k níž je v pracovním poměru.

Odborná způsobilost k obsluze a montáži

§ 5

(1) Pracovníci pověření obsluhou zařízení musí být provozovatelskou organizací (dále jen „provozovatel") seznámeni s předpisy pro obsluhu a se souvisejícími bezpečnostními předpisy, s požárním řádem, poplachovými směrnicemi a musí být zaškoleni v obsluze těchto zařízení. Před pověřením samostatnou obsluhou zařízení musí být provozovatelem přezkoušeni.

(2) Provozovatel je povinen určit obsah seznámení a délku (osnovu) zaškolení s ohledem na charakter a rozsah vykonávané činnosti na daném druhu zařízení a ověřovat znalosti pracovníků uvedených v odstavci 1 komisionální zkouškou jednou za tři roky.

(3) Orgán dozoru nebo orgán nadřízený provozovateli mohou v odůvodněných případech nařídit komisionální přezkoušení pracovníků před uplynutím uvedené lhůty.

(4) Zkušební komise zřízená provozovatelem se skládá z předsedy a nejméně ze dvou členů. Musí v ní být zástupce organizace, zástupce příslušného závodního výboru Revolučního odborového hnutí a odborný pracovník z oboru plynových zařízení (např. revizní technik).

(5) Komisionální zkoušky a přezkušování se nepožadují pro obsluhu plynového zařízení uvedeného v § 2 písm. g), jehož celkový výkon je nižší než 50 kW.

§ 6

(1) Podmínky odborné způsobilosti pracovníků k montáži odběrních plynových zařízení a plynárenských zařízení stanoví zvláštní předpis.[4])

(2) Montáží ostatních zařízení mohou být pověřeni jen pracovníci, kteří byli organizací seznámeni v rozsahu své činnosti s předpisy pro montážní práce na zařízení a zaškoleni. Musí být seznámeni se souvisejícími bezpečnostními předpisy a mít nejméně jeden rok odborné praxe, čímž se rozumí praktická činnost na zařízení příslušného druhu pod vedením odborně způsobilého pracovníka, a musí složit zkoušky před komisí zřízenou montážní organizací; pro složení komise platí § 5 odst. 4.

§ 7

Organizace oprávněná k montážím nebo opravám zařízení je povinna zajistit zkoušku zařízení po dokončení montáže nebo rekonstrukce v rozsahu stanoveném příslušnými předpisy a projektovou dokumentací.

§ 8

Provoz zařízení

Provozovatel je povinen:

a) zajistit, aby kontroly a provozní revize byly vykonávány podle zvláštních předpisů, popřípadě návodů a pokynů výrobce a dodavatele,

b) zajistit, aby montáž a opravy zařízení vykonávala jen oprávněná organizace a obsluhu zařízení jen odborně způsobilí pracovníci,

c) vypracovat do jednoho měsíce od zahájení provozu místní provozní řád podle podkladů v projektové a dodavatelské dokumentaci, návodů výrobce a na základě zkušeností z provozu,

d) u zařízení, kde se pracuje s jedovatými a nedýchatelnými plyny, před zahájením provozu zajistit dýchací a oživovací techniku, udržovat ji ve stavu schopném provozu a pro případ nutnosti (havárie, porucha apod.) zajistit protiplynovou nebo záchrannou službu,

e) vést předepsanou technickou dokumentaci, evidenci zařízení a uschovat doklady stanovené právními předpisy nebo technickými normami.

§ 9

Kontrolní prohlídky a zkoušky

(1) Pro účely státního odborného dozoru je provozovatel povinen připravit zařízení ke kontrolní prohlídce nebo zkoušce ve stanoveném termínu a za podmínek stanovených orgánem dozoru.

(2) Technické úkony nutné k řádnému provedení prohlídky nebo zkoušky řídí a vykonává revizní technik nebo jiný odborný pracovník určený provozovatelem.

[4]) Vyhláška federálního ministerstva paliv a energetiky č. 175/1975 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení plynárenského zákona.

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 10

(1) Organizace provozující činnost uvedenou v § 3 dosud bez oprávnění jsou povinny požádat o ně do šesti měsíců od účinnosti této vyhlášky.

(2) Oprávnění vydaná organizacím a osvědčení vydaná pracovníkům před účinností této vyhlášky zůstávají v platnosti tři roky ode dne, kdy vyhláška nabyla účinnosti.

§ 11

Zrušuje se § 1 písm. d) vyhlášky č. 151/1969 Sb., kterou se určují vyhrazená technická zařízení.

§ 12

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1979.

Předseda
Českého báňského úřadu:

Pastorek v. r.

Předseda
Českého úřadu bezpečnosti práce:

Dr. **Bartík** v. r.

22

VYHLÁŠKA

Slovenského úřadu bezpečnosti práce a Slovenského báňského úřadu

ze dne 22. ledna 1979

o zrušení vyhlášky Slovenského úřadu bezpečnosti práce a Slovenského báňského úřadu č. 133/1973 Sb., kterou se určují vyhrazená technická zařízení a stanoví se některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

Slovenský úřad bezpečnosti práce podle § 3 odst. 1 písm. d) a f) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, a Slovenský báňský úřad podle § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), a podle § 10 písm. a) zákona Slovenské národní rady č. 42/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, stanoví:

§ 1

Zrušuje se vyhláška Slovenského úřadu bezpečnosti práce a Slovenského báňského úřadu č. 133/1973 Sb., kterou se určují vyhrazená technická zařízení a stanoví se některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1979.

Předseda Slovenského báňského úřadu:

Ing. **Baran** CSc. v. r.

Ředitel Slovenského úřadu bezpečnosti práce:

Ing. **Kováč** v. r.

23

VYHLÁŠKA

Slovenského úřadu bezpečnosti práce a Slovenského báňského úřadu

ze dne 22. ledna 1979,

kterou se určují vyhrazená tlaková zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

Slovenský úřad bezpečnosti práce podle § 5 odst. 1 písm. d) a f) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce (dále jen „zákon"), a Slovenský báňský úřad podle § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), a podle § 10 písm. a) a c) zákona Slovenské národní rady č. 42/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, v dohodě s příslušnými orgány a organizacemi stanoví:

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Vyhláška je závazná pro organizace, na které se vztahuje působnost orgánů státního odborného dozoru nad bezpečností práce,[1]) a pro organizace, které provádějí činnost náležející do působnosti orgánů státní báňské správy.[2])

(2) Vyhláška se nevztahuje na technická zařízení podléhající dozoru orgánů uvedených v § 3 odst. 2 písm. b) zákona.

§ 2

Vyhrazená tlaková zařízení

(1) Vyhrazená tlaková zařízení podle § 4 písm. d) až g) zákona (dále jen „zařízení") jsou:

a) parní a kapalinové kotle (dále jen „kotle"), jejichž konstrukční přetlak přesahuje 0,07 MPa a teplota pracovní látky převyšuje při tomto přetlaku bod varu,

b) tlakové nádoby stabilní (dále jen „tlakové nádoby"), jejichž nejvyšší pracovní přetlak přesahuje 0,07 MPa a které obsahují plyny, páry nebo žíravé, jedovaté a výbušné kapaliny o jakékoliv teplotě nebo jakékoliv kapaliny o teplotě převyšující jejich bod varu při přetlaku 0,07 MPa,

c) kovové tlakové nádoby k přepravě plynů (dále jen „nádoby na plyny"), jejichž kritická teplota je nižší než + 50 °C, nebo plynů, u nichž při teplotě + 50 °C je absolutní tlak (tenze) par vyšší než 0,3 MPa.

(2) Kotle se dělí do čtyř tříd:

a) 1. třída — parní kotle s jmenovitým množstvím vyráběné páry nad 115 t/h,

b) 2. třída — parní kotle s jmenovitým množstvím vyráběné páry nad 50 t/h do 115 t/h (včetně) nebo horkovodní kotle s tepelným výkonem nad 35 MW,

c) 3. třída — parní kotle s jmenovitým množstvím vyráběné páry nad 8 t/h do 50 t/h (včetně) nebo horkovodní kotle s tepelným výkonem nad 5,8 MW do 35 MW (včetně),

d) 4. třída — parní kotle s jmenovitým množstvím vyráběné páry do 8 t/h (včetně) nebo horkovodní kotle s tepelným výkonem do 5,8 MW (včetně) a všechny ostatní kotle kapalinové.

(3) Tlakové nádoby se člení do skupin podle nejvyššího pracovního přetlaku (p) v MPa a součinu nejvyššího pracovního přetlaku a objemu (v) v litrech (dále jen „bezpečnostní součin") takto:

a) skupinu A tvoří tlakové nádoby s nejvyšším pracovním přetlakem přesahujícím 0,2 MPa, jejichž bezpečnostní součin má hodnotu vyšší než 10^3,

b) skupinu B tvoří ostatní tlakové nádoby.

(4) Má-li zařízení několik tlakových prostorů, posuzuje se bezpečnostní součin každého prostoru zvlášť a zařízení se zařazuje do skupiny, která odpovídá nejvyššímu bezpečnostnímu součinu.

(5) Objem v litrech je celkový prostor určený pro pracovní látku (popřípadě látky), která je v zařízení pod přetlakem. Část tlakového prostoru, kterou zaujímají vestavby, vyzdívky, výplně a podobně, se při výpočtu objemu neodpočítává.

[1]) § 3 odst. 1 zákona.

[2]) § 37 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon),
§ 3 zákona č. 42/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy.

§ 3

Za zařízení podle této vyhlášky se nepovažují:

a) kotle pracující s radioaktivními látkami nebo kotle umístěné v prostředí s neutronovým tokem,

b) kotle o objemu do 10 litrů (včetně), u nichž bezpečnostní součin z konstrukčního přetlaku v MPa a objemu v litrech nepřesahuje 10,

c) tlakové nádoby pracující s radioaktivními látkami nebo tlakové nádoby umístěné v prostředí s neutronovým tokem,

d) tlakové nádoby do 10 litrů (včetně), u nichž bezpečnostní součin nepřevyšuje 10,

e) tlakové nádoby z trubek i nekruhových průřezů o nejvyšším vnitřním rozměru do 100 mm (včetně) bez sběračů, popřípadě se sběrači, pokud sběrač z trubky i nekruhového průřezu nemá vnitřní rozměr větší než 150 mm (včetně),

f) topná tělesa pro parní a vodní (kapalinové) vytápění,

g) potrubí, jeho rozšířené části a tlakové nádoby do něho vestavěné (určené např. k uvolňování tlaku nebo jako zásobníky), jejichž vnitřní průměr (D) nepřesahuje trojnásobek vnitřního průměru (d) největší připojené trubky (D<3d), jakož i všechny rozšířené části potrubí a tlakové nádoby do něho vestavěné, pokud slouží jen k dopravě pracovní látky (např. rozdělovače, odlučovače, sběrače),

h) tlakové části strojů a technických zařízení, které nejsou samostatnými tlakovými nádobami (např. válce pístových strojů, skříně parních turbín, větrníky pístových kapalinových čerpadel, chladiče kompresorů, tlaková pouzdra zapouzdřených rozvoden),

i) ohřívače vzduchu, prašníky a čističe plynů vysokých pecí,

j) nafukovací nekovová zařízení, u nichž vnitřní přetlak stlačeného plynu zajišťuje jejich tvar a tuhost (např. pneumatiky, pneumatické nosníky, plováky),

k) nádoby na plyny o tlakovém objemu do 0,22 litru (včetně),

l) nevratné tlakové nádoby pro aerosoly a podobné použití.

§ 4

Oprávnění organizací

(1) Vyrábět, montovat, opravovat a rekonstruovat zařízení a provádět periodické zkoušky nádob na plyny smějí organizace pouze na základě oprávnění (dále jen „oprávněná organizace").

(2) Oprávnění vydává inspektorát bezpečnosti práce, popřípadě obvodní báňský úřad (dále jen „orgán dozoru"), v jehož obvodu má organizace sídlo, a to na základě písemné žádosti organizace, doložené stanoviskem jejího nadřízeného orgánu.

(3) Organizace v žádosti uvede:

a) přesný název a adresu,

b) název a adresu závodu (provozovny), pro nějž oprávnění žádá, pokud není v sídle organizace,

c) název a adresu svého nadřízeného orgánu,

d) označení druhu žádaného oprávnění a jeho rozsahu,

e) zajištění výkonu činnosti, k níž oprávnění požaduje, po stránce technického vybavení a odborné kvalifikace pracovníků.

(4) Zjistí-li orgán dozoru nedodržování podmínek nebo porušování předpisů k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení při činnosti podle oprávnění, omezí rozsah oprávnění nebo je organizaci odejme.

§ 5

Individuální vyzkoušení

(1) Každý dohotovený kotel a tlakovou nádobu musí výrobce podrobit stavební a první tlakové zkoušce. Tyto zkoušky zajišťuje a provádí výrobce, pokud písemně nezmocnil jejich provedením organizaci, která je oprávněna k montáži kotle nebo tlakové nádoby. Ke každému kotli nebo tlakové nádobě musí výrobce vyhotovit průvodní dokumentaci včetně pasportu (revizní knihy) v rozsahu stanoveném technickými normami.

(2) Po úspěšné stavební a první tlakové zkoušce revizní technik výrobce, popřípadě organizace, která provádí montáž, označí nýty továrního štítku kulatým razidlem o průměru 10 mm se značkou nebo zkráceným názvem své organizace. Otiskem téhož razidla označí i příslušné místo pasportu (revizní knihy).

(3) Výrobci, popřípadě organizace, které provádějí montáž, jsou povinni písemně oznámit orgánům dozoru alespoň 15 dnů předem dobu a místo prováděných zkoušek kotlů s konstrukčním přetlakem přesahujícím 1.6 MPa a tlakových nádob skupiny A s nejvyšším pracovním přetlakem přesahujícím 2,5 MPa.

(4) Každou vyrobenou nádobu na plyny musí výrobce podrobit první zkoušce.

(5) Po úspěšné první zkoušce označí zkušební orgán nádobu na plyny razidlem[3]) a datem zkoušky.

§ 6

Zkoušky po opravách a rekonstrukcích

(1) Po opravě nebo rekonstrukci kotle nebo tlakové nádoby je oprávněná organizace povinna provést stavební a tlakovou zkoušku předepsaným přetlakem. Hodnota přetlaku je uvedena v průvodní dokumentaci zařízení.

(2) O zkoušce vyhotoví oprávněná organizace protokol, který se stává nedílnou součástí prů-

[3]) ČSN 07 8305 Kovové tlakové nádoby k dopravě plynu. Technická pravidla.

vodní dokumentace zařízení spolu s technickou dokumentací opravy nebo rekonstrukce.

(3) Oprávněná organizace je povinna oznámit písemně do 15 dnů předem orgánům dozoru, v jejichž obvodu působnosti se zařízení nachází, datum provedení zkoušek kotlů s konstrukčním přetlakem přesahujícím 1,6 MPa a tlakových nádob skupiny A s nejvyšším pracovním přetlakem přesahujícím 2,5 MPa.

§ 7

Revize a zkoušky provozovaných kotlů a tlakových nádob

(1) Revize a zkoušky provozovaných kotlů a tlakových nádob smí provádět pouze revizní technik (§ 8). Způsob, termíny a případy provedení revizí a zkoušek těsnosti stanoví technické normy.

(2) Tlakovou zkoušku provádí revizní technik zpravidla vodou, popřípadě olejem nebo jinou nežíravou, nejedovatou a nevýbušnou kapalinou. Výsledek zkoušky zapíše do revizního záznamu. Hodnota zkušebního přetlaku je uvedena v průvodní dokumentaci zařízení.

(3) Došlo-li v důsledku nového seřízení pojistného ventilu ke změně nastavených hodnot, opraví revizní technik příslušné údaje v pasportu (revizní knize) zařízení.

(4) Tlaková zkouška musí být provedena

a) určí-li to orgány dozoru,

b) nejpozději do 9 let od provedení předchozí tlakové zkoušky zkušebním přetlakem, pokud v průvodní dokumentaci není stanovena lhůta kratší.

(5) Kromě případů uvedených v odstavci 4 musí být tlaková zkouška u kotlů stabilních provedena vždy po jejich přemístění před opětovným zahájením provozu a u všech kotlů vždy po provozní přestávce delší dvou let.

(6) V jednotlivých technicky odůvodněných případech může orgán dozoru lhůtu tlakových zkoušek prodloužit, popřípadě navrhnout místo tlakové zkoušky jiný způsob zkoušení.

(7) Organizace provozující kotel (dále jen „provozovatel") je povinna písemně oznámit orgánům dozoru alespoň 30 dnů předem datum tlakové zkoušky.

§ 8

Revizní technik a zkušební orgán

(1) Revizní technik je pracovník pověřený organizací revizemi a zkouškami kotlů a tlakových nádob, který má pro tuto činnost osvědčení vydané orgánem dozoru na základě vykonané zkoušky. Pracovníka přihlašuje ke zkoušce organizace, k níž je v pracovním poměru.

(2) Uchazeč o osvědčení revizního technika musí mít ukončené úplné střední odborné vzdělání strojní a nejméně pětiletou praxi v oboru tlakových zařízení. Pro uchazeče o osvědčení revizního technika kotlů 4. třídy postačí výuční list ve strojním oboru a nejméně sedmiletá odborná praxe v oboru tlakových zařízení.

(3) Zkušebním orgánem je pracovník pověřený oprávněnou organizací prováděním prvních a periodických zkoušek nádob na plyny.

(4) Zkušební orgán provádějící první zkoušky musí mít ukončené úplné střední odborné vzdělání strojní, nejméně pětiletou odbornou praxi v oboru tlakových zařízení a osvědčení vydané orgánem dozoru na základě vykonané zkoušky. Uchazeče přihlašuje ke zkoušce organizace, k níž je v pracovním poměru.

(5) Zkušební orgán provádějící periodické zkoušky musí mít alespoň výuční list v oboru strojním a nejméně pětiletou odbornou praxi v oboru tlakových zařízení.

(6) Má-li uchazeč odborné strojní vzdělání vyšší, než je předepsáno v odstavcích 2 a 4, postačí odborná praxe dvouletá. Má-li uchazeč jiné odborné vzdělání, rozhodnou o době trvání odborné praxe orgány dozoru.

(7) Revizní technik a zkušební orgán provádějící první zkoušky jsou povinni uvádět v záznamu o úkonech, které provedli, evidenční číslo svého osvědčení.

Kontrolní prohlídky a zkoušky

§ 9

(1) Pro účely státního odborného dozoru je provozovatel povinen připravit kotle a tlakové nádoby ke kontrolní prohlídce nebo zkoušce na sjednaný den a za podmínek stanovených orgánem dozoru.

(2) Technické úkony nutné k řádnému provedení prohlídky nebo zkoušky řídí a provádí revizní technik nebo jiný odborně způsobilý pracovník určený provozovatelem.

§ 10

(1) Stavební a první tlakové zkoušky vyrobených, smontovaných, opravených nebo rekonstruovaných kotlů a tlakových nádob smí vykonávat pouze revizní technik oprávněné organizace (§ 8).

(2) První zkoušky a periodické zkoušky nádob na plyny smí vykonávat pouze zkušební orgán oprávněné organizace (§ 8).

§ 11

Topiči kotlů

(1) Kotel je dovoleno provozovat, je-li jeho obsluhou pověřen odborně způsobilý pracovník (dále jen „topič"), jemuž byl po úspěšně vykonané základní zkoušce vydán topičský průkaz příslušným

inspektorátem bezpečnosti práce (dále jen „inspektorát"). Základní zkouška opravňuje topiče k samostatné obsluze kotlů 4. třídy.

(2) Topič může samostatně obsluhovat kotle 1. až 3. třídy nebo kotle na jiné než v topičském průkaze uvedené palivo až po vykonání příslušné doplňkové zkoušky.

(3) Poruší-li topič závažným způsobem své povinnosti, může mu inspektorát topičský průkaz odejmout.

(4) Neobsluhuje-li topič kotel po dobu 5 let, pozbývá jeho topičský průkaz platnosti.

(5) Opětovné získání průkazu je podmíněno vykonáním nové základní zkoušky.

(6) Topičského průkazu není třeba k obsluze kotlů 4. třídy

a) plně automatizovaných s jmenovitým množstvím vyráběné páry do 0,5 t/h,

b) plně automatizovaných kapalinových s tepelným výkonem do 0,35 MW,

c) s konstrukčním přetlakem do 0,3 MPa a o objemu do 100 litrů,

d) průtočných o objemu do 100 litrů.

Topiči těchto kotlů musí být poučeni o obsluze a zacvičeni, o čemž musí provozovatel pořídit zápis.

§ 12

Základní zkoušky

(1) Základní topičské zkoušky (zkoušky odborné způsobilosti topiče), se vykonávají na inspektorátech.

(2) Přihlášky k základním zkouškám podávají uchazeči na předepsaném formuláři prostřednictvím provozovatele na inspektorátu, v jehož obvodě se kotel nachází.

(3) K základní zkoušce smějí být připuštěni uchazeči

a) starší 18 let,

b) tělesně i duševně způsobilí vykonávat práci topiče,[4])

c) kteří podle potvrzení provozovatele kotle mají šestiměsíční odborný zácvik v obsluze kotle alespoň 4. třídy pod dohledem topiče s platným topičským průkazem,

d) kteří se prokáží potvrzením o absolvování odborného kursu provozu a obsluhy kotlů v délce alespoň 20 vyučovacích hodin, včetně vykonané zkoušky,

e) kteří prokáží kvalifikaci požadovanou zvláštním předpisem v případě, že mají obsluhovat kotel s plynovým otopem.[5])

(4) Úlevu z předepsaného zácviku podle odstavce 3 písm. c) může v mimořádných případech povolit na žádost provozovatele inspektorát.

(5) Inspektorát uvědomí provozovatele o dni a místě konání zkoušky nejméně 15 dnů předem. Provozovatel informuje přihlášeného uchazeče a zajistí jeho účast.

(6) Po úspěšně vykonané základní zkoušce vydá inspektorát uchazeči topičský průkaz.

§ 13

Doplňkové zkoušky

(1) Uchazeči o doplňkové zkoušky musí absolvovat šestiměsíční odborný zácvik v obsluze kotle příslušné třídy pod dohledem topiče s platným topičským průkazem a odborný kurs, a to v délce 30 hodin pro kotle 3. třídy, 50 hodin pro kotle 2. třídy a 100 hodin pro kotle 1. třídy. V případě doplňkové zkoušky pro obsluhu kotlů nejbližší vyšší třídy nebo kotlů na jiná paliva v rámci téže třídy kotle rozhoduje o délce odborného zácviku a nutnosti odborného kursu provozovatel podle vyjádření revizního technika, ale odborný zácvik musí trvat nejméně dva měsíce.

(2) Doplňkové zkoušky se skládají před zkušební komisí jmenovanou a svolanou provozovatelem, který je povinen oznámit písemně inspektorátu termín a místo konání zkoušky nejméně 15 dnů předem.

(3) Zkušební komise se skládá z předsedy, kterým musí být zmocněný zástupce provozovatele, a nejméně ze dvou členů, z nichž jeden musí být revizní technik kotlů alespoň příslušné třídy a jeden zástupce příslušného závodního výboru Revolučního odborového hnutí.

(4) Topič předloží zkušební komisi před zahájením zkoušky doklady o tom, že splňuje stanovené požadavky. O průběhu zkoušky sepíše komise zápis, který podepíše předseda a ostatní členové komise.

(5) Úspěšné složení doplňkové zkoušky zapíše předseda zkušební komise do topičského průkazu.

(6) Seznamy zkoušených a zápisy o výsledku zkoušek uschovává organizace, která zkušební komisi jmenovala.

(7) Na jednotný způsob provádění doplňkových zkoušek dozírají inspektoráty.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 14

(1) Provozovatelé zařízení jsou povinni do jednoho roku ode dne účinnosti této vyhlášky pí-

[4]) Směrnice ministerstva zdravotnictví č. 49/1967 Věstníku ministerstva zdravotnictví o posuzování zdravotní způsobilosti k práci, ve znění směrnice ministerstva zdravotnictví SSR č. 17/1970.

[5]) Vyhláška č. 26/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená plynová zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti.

semně hlásit orgánům dozoru do evidence počty provozovaných zařízení rozdělených podle § 2 odst. 2 a 3, jakož i způsob zajištění jejich revizí a zkoušek.

(2) Organizace provozující činnost uvedenou v § 4 dosud bez oprávnění jsou povinny požádat o ně do šesti měsíců od účinnosti této vyhlášky.

(3) Osvědčení vydaná orgány dozoru revizním technikům a zkušebním orgánům k provedení prvních zkoušek nádob na plyny před účinností této vyhlášky zůstávají v platnosti.

(4) Topičské průkazy vydané před účinností této vyhlášky zůstávají v platnosti, pokud odpovídají novému třídění kotlů. V ostatních případech musí topič složit předepsanou zkoušku nejpozději do jednoho roku ode dne účinnosti této vyhlášky.

§ 15

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1979.[6])

Předseda
Slovenského báňského úřadu:

Ing. **Baran** CSc. v. r.

Ředitel
Slovenského úřadu bezpečnosti práce:

Ing. **Kováč** v. r.

24

VYHLÁŠKA

Slovenského úřadu bezpečnosti práce a Slovenského báňského úřadu

ze dne 22. ledna 1979,

kterou se určují vyhrazená zdvihací zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

Slovenský úřad bezpečnosti práce podle § 5 odst. 1 písm. d) a f) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce (dále jen „zákon"), a Slovenský báňský úřad podle § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), a podle § 10 písm. a) a c) zákona Slovenské národní rady č. 42/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy v dohodě s příslušnými orgány a organizacemi stanoví:

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Vyhláška je závazná pro organizace, na které se vztahuje působnost orgánů státního odborného dozoru nad bezpečností práce,[1]) a pro organizace, které provádějí činnost náležející do působnosti orgánů státní báňské správy.[2])

(2) Vyhláška se nevztahuje na technická zařízení podléhající dozoru orgánů uvedených v § 3 odst. 2 písm. b) zákona.

§ 2

Vyhrazená zdvihací zařízení

(1) Vyhrazená zdvihací zařízení podle § 4 písm. d) až g) zákona (dále jen „zařízení") jsou tato zařízení s motorickým pohonem:

a) zdvihadla a pojízdná zdvihadla o nosnosti nad 5000 kg (kladkostroje, kočky apod.),

b) jeřáby o nosnosti nad 5000 kg,

c) pohyblivé pracovní plošiny s výškou zdvihu nad 3 m,

d) stavební výtahy s výškou zdvihu nad 3 m, jimiž se dopravují také osoby,

e) výtahy, které jsou trvalou součástí staveb, o nosnosti nad 100 kg s výškou zdvihu nad 2 m,

f) regálové zakladače se svisle pohyblivými stanovišti obsluhy.

(2) Za zařízení podle této vyhlášky se nepovažují:

a) vrátky,

[6]) Tímto dnem pozbývají účinnosti ustanovení vyhlášky č. 133/1973 Sb., týkající se vyhrazených tlakových zařízení, která byla zrušena vyhláškou č. 22/1979 Sb.

[1]) § 3 odst. 1 zákona.

[2]) § 37 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon).
§ 3 zákona č. 42/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy.

b) zdvižné vozíky,
c) stabilní konstrukce, na nichž jsou umístěna zdvihadla, pojízdná zdvihadla a jeřáby,
d) zdvihací zařízení, konstruovaná a sestavená výlučně pro montážní účely (montážní stožáry, ramena, nástavby apod.),
e) závěsné dopravníky,
f) nakladače,
g) zdvihací čela nákladních automobilů,
h) mechanické rampy,
i) plošiny pro zdvihání automobilů,
j) výsuvné žebříky,
k) prostředky pro vázání, zavěšení a uchopení břemen, které nejsou trvalou součástí zařízení,
l) pomocná (jednoúčelová) manipulační zařízení, která jsou součástí technologických linek strojů.

§ 3

Oprávnění organizací

(1) Organizace mohou vyrábět, montovat, provádět generální opravy a rekonstruovat zařízení nebo dodavatelským způsobem provádět jejich opravy a revizní zkoušky jen na základě oprávnění (dále jen „oprávněná organizace"). U zařízení uvedeného v § 2 odst. 1 písm. e) musí mít oprávnění k opravám též organizace, která zařízení provozuje, pokud opravy provádí sama.

(2) Oprávnění vydává inspektorát bezpečnosti práce, popřípadě obvodní báňský úřad (dále jen „orgán dozoru"), v jejichž obvodu má organizace sídlo, a to na základě písemné žádosti organizace, doložené stanoviskem jejího nadřízeného orgánu.

(3) Organizace v žádosti uvede:
a) přesný název a adresu,
b) název a adresu závodu (provozovny), pro nějž oprávnění žádá, pokud není v sídle organizace,
c) název a adresu svého nadřízeného orgánu,
d) označení druhu žádaného oprávnění a jeho rozsahu,
e) zajištění výkonu činnosti, k níž oprávnění požaduje, po stránce technického vybavení a odborné kvalifikace pracovníků.

(4) Zjistí-li orgán dozoru nedodržování podmínek nebo porušování předpisů k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení při činnosti podle oprávnění, omezí rozsah oprávnění nebo je organizaci odejme.

§ 4

Individuální vyzkoušení

Každé nově smontované zařízení musí výrobce, popřípadě montážní organizace podrobit montážní zkoušce, výchozí revizi elektrického zařízení a vyhotovit pro ně knihu zdvihacího zařízení, pasport nebo obdobný doklad. O individuálním vyzkoušení vyhotoví organizace zápis.

§ 5

Ověřovací zkoušky

(1) Provozující organizace (dále jen „provozovatel") je povinna ověřit bezpečnost každého nového, generální opravou renovovaného nebo rekonstruovaného zařízení před jeho uvedením do provozu ověřovací zkouškou.

(2) Provozovatel je povinen písemně oznámit orgánu dozoru příslušnému podle umístění zařízení alespoň 15 dnů předem místo a čas konání ověřovací zkoušky.

(3) Zkouška se vykoná v rozsahu stanoveném technickými normami, popřípadě technickými podmínkami výrobce podle požadavků organizace, která provedla rekonstrukci nebo generální opravu zařízení, popřípadě podle zvláštních požadavků orgánu dozoru.

(4) Individuální vyzkoušení a ověřovací zkouška mohou být vykonány současně, jestliže se na tom zúčastněné organizace dohodnou.

(5) Organizace provádějící ověřovací zkoušku vyhotoví o zkoušce zápis.

§ 6

Zkoušky po opravách

Organizace, která provede opravu zařízení, je povinna ověřit jeho bezpečnost ověřovací zkouškou v rozsahu provedené opravy a podle ustanovení technických norem.

§ 7

Revizní zkoušky

Revizními zkouškami je provozovatel povinen soustavně ověřovat další provozní způsobilost zařízení, rozsah a úplnost dokumentace. Tyto zkoušky se provádějí v rozsahu a ve lhůtách předepsaných technickými normami, popřípadě technickými podmínkami výrobce.

§ 8

Revizní technik

(1) Revizní zkoušky, zkoušky vyrobených, smontovaných, generální opravou renovovaných a rekonstruovaných zařízení smějí provádět pouze revizní technici.

(2) Revizní technik je pracovník pověřený organizací prováděním revizí a zkoušek zařízení, který má pro tuto činnost osvědčení o odborné způsobilosti vydané orgánem dozoru na základě vykonané zkoušky. Pracovníka přihlašuje ke zkoušce organizace, k níž je v pracovním poměru.

(3) Uchazeči o osvědčení revizního technika musí mít ukončené úplné střední odborné vzdělání strojní nebo elektrotechnické a nejméně pětiletou praxi v oboru zdvihacích zařízení.

(4) Má-li uchazeč odborné strojní nebo elektrotechnické vzdělání vyšší, než je předepsáno v odstavci 2, postačí odborná praxe dvouletá.

(5) Orgán dozoru může v odůvodněných případech na žádost organizace povolit výjimku z požadovaného odborného vzdělání.

§ 9

Kontrolní prohlídky a zkoušky

(1) K výkonu státního odborného dozoru je provozovatel povinen připravit zařízení ke kontrolní prohlídce nebo zkoušce na sjednaný den a za podmínek stanovených orgánem dozoru.

(2) Technické úkony nutné k provedení kontrolní prohlídky nebo zkoušky řídí nebo provádí revizní technik nebo jiný odborně způsobilý pracovník provozovatele.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 10

(1) Provozovatelé jsou povinni do jednoho roku ode dne účinnosti vyhlášky písemně oznámit orgánu dozoru do evidence počet zařízení podle členění uvedeného v § 2 odst. 1 a způsob zajištění jejich revizí a zkoušek.

(2) Organizace provozující činnost uvedenou v § 3 dosud bez oprávnění jsou povinny požádat o ně do šesti měsíců od účinnosti této vyhlášky.

(3) Oprávnění vydaná organizacím a osvědčení vydaná pracovníkům před účinností této vyhlášky zůstávají v platnosti tři roky ode dne nabytí účinnosti vyhlášky.

§ 11

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1979.[3])

Předseda
Slovenského báňského úřadu:

Ing. **Baran** CSc. v. r.

Ředitel
Slovenského úřadu bezpečnosti práce:

Ing. **Kováč** v. r.

25

VYHLÁŠKA

Slovenského úřadu bezpečnosti práce a Slovenského báňského úřadu

ze dne 22. ledna 1979,

kterou se určují vyhrazená elektrická zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

Slovenský úřad bezpečnosti práce podle § 5 odst. 1 písm. d) a f) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce (dále jen „zákon"), a Slovenský báňský úřad podle § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), a podle § 10 písm. a) a c) zákona Slovenské národní rady č. 42/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, v dohodě s příslušnými orgány a organizacemi stanoví:

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Vyhláška je závazná pro organizace, na které se vztahuje působnost orgánů státního odborného dozoru nad bezpečností práce,[1]) a pro organizace, které provádějí činnost náležející do působnosti orgánů státní báňské správy.[2])

(2) Vyhláška se nevztahuje na technická zařízení podléhající dozoru orgánů uvedených v § 3 odst. 2 písm. b) zákona.

§ 2

Vyhrazená elektrická zařízení

Vyhrazená elektrická zařízení podle § 4 písm. d) až g) zákona (dále jen „zařízení") jsou zařízení

a) pro výrobu, přeměnu, rozvod a odběr elektrické energie,

[3]) Tímto dnem pozbývají účinnosti ustanovení vyhlášky č. 133/1973 Sb., týkající se vyhrazených zdvihacích zařízení, která byla zrušena vyhláškou č. 22/1979 Sb.

[1]) § 3 odst. 1 zákona.

[2]) § 37 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon),
§ 3 zákona č. 42/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy.

b) určená k ochraně před účinky atmosférické nebo statické elektřiny.

§ 3

Oprávnění organizací

(1) Organizace mohou

a) provádět montáž, opravy a údržbu zařízení,

b) vyrábět rozvaděče nízkého napětí,

dodavatelským způsobem jen na základě oprávnění.

(2) Oprávnění vydává inspektorát bezpečnosti práce, popřípadě obvodní báňský úřad (dále jen „orgán dozoru"), v jejichž obvodu působnosti má organizace sídlo, a to na základě písemné žádosti organizace, doložené stanoviskem jejího nadřízeného orgánu.

Organizace v žádosti uvede:

a) přesný název a adresu,

b) název a adresu závodu (provozovny), pro nějž oprávnění žádá, pokud není v sídle organizace,

c) název a adresu svého nadřízeného orgánu,

d) označení druhu žádaného oprávnění a jeho rozsahu,

e) zajištění výkonu činnosti, k níž oprávnění požaduje, po stránce technického vybavení a odborné kvalifikace pracovníků.

(3) Při ověřování odborné způsobilosti organizace zjišťuje orgán dozoru, zda její technická úroveň a odborná způsobilost jejích pracovníků[3]) poskytují záruku, že činnost s ohledem na rozsah požadovaného oprávnění bude odpovídat požadavkům bezpečnosti práce a technických zařízení.

(4) Orgán dozoru může na základě výsledku prověřování odborné způsobilosti stanovit další podmínky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení. Splnění těchto podmínek musí organizace před vydáním oprávnění prokázat.

(5) Zjistí-li orgán dozoru, že stanovené podmínky nejsou dodržovány nebo že při činnosti podle oprávnění jsou porušovány předpisy k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, omezí rozsah oprávnění nebo je organizaci odejme.

§ 4

Povinnosti organizací

(1) Dodavatelská organizace je povinna před předáním zařízení odběrateli zajistit v rozsahu a za podmínek stanovených předpisy kontrolu zařízení (revize, zkoušky apod.) a pořídit o tom doklady (zprávy o revizích, protokoly o zkouškách, osvědčení o jakosti a kompletnosti apod.) a odevzdat je spolu se zařízením odběrateli.

(2) Organizace, která vykonává montáž zařízení

a) na výrobu, přeměnu a rozvod elektrické energie

1. v elektrárnách, s jmenovitým výkonem větším než 5 MW,
2. ve spínacích stanicích vysokého, velmi vysokého a zvlášť vysokého napětí,
3. v transformovnách s jmenovitým výkonem jednotlivých transformátorů větším než 1 MW;

b) na přeměnu, rozvod a odběr elektrické energie

1. s celkovým jmenovitým výkonem větším než 0,3 MW,
2. instalovaných v prostředí s nebezpečím výbuchu nebo v prostorách z hlediska úrazu elektrickým proudem zvlášť nebezpečných,[4])
3. v objektech určených ke shromažďování více než 250 osob,

je povinna oznámit nejméně 15 dnů předem příslušnému orgánu dozoru, v jehož obvodu působnosti byly montážní práce provedeny, ukončení montáže jako celku.

(3) Skládá-li se zařízení z více částí, které lze samostatně provozovat, může organizace oznámit ukončení montáže jednotlivých částí.

(4) Organizace provozující zařízení (dále jen „provozovatel") je povinna zajistit v rámci preventivní údržby provedení předepsaných kontrol zařízení (revize, zkoušky, prohlídky apod.) se zřetelem k podmínkám, za nichž je zařízení provozováno.

(5) Záznamy a doklady, které je provozovatel povinen pořizovat[5]) o provozu, revizích, zjištěných závadách, opravách a rekonstrukcích zařízení, musí uschovávat, pokud není stanoveno jinak, do doby odstranění závad, nejméně však do příští revize či kontroly stejného rozsahu.

(6) Výchozí a pravidelné revize mohou vykonávat jen kvalifikovaní pracovníci. Požadavky na jejich odbornou způsobilost stanoví zvláštní předpis.[3])

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 5

(1) Organizace provádějící činnost uvedenou v § 3 dosud bez oprávnění jsou povinny požádat o ně do šesti měsíců od nabytí účinnosti této vyhlášky.

---

[3]) Vyhláška č. 51/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice.

[4]) ČSN 34 1010 Všeobecné předpisy pro ochranu před nebezpečným dotykovým napětím.

[5]) Např. ČSN 34 3800 Revize elektrických zařízení a hromosvodů.

(2) Oprávnění vydaná organizacím před účinností této vyhlášky zůstávají v platnosti tři roky ode dne, kdy vyhláška nabyde účinnosti.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1979.[6])

Předseda
Slovenského báňského úřadu:

Ing. **Baran** CSc. v. r.

Ředitel
Slovenského úřadu bezpečnosti práce:

Ing. **Kováč** v. r.

26

VYHLÁŠKA

Slovenského úřadu bezpečnosti práce a Slovenského báňského úřadu

ze dne 22. ledna 1979,

kterou se určují vyhrazená plynová zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti

Slovenský úřad bezpečnosti práce podle § 5 odst. 1 písm. d) a f) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce (dále jen „zákon"), a Slovenský báňský úřad podle § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), a podle § 10 písm. a) a c) zákona Slovenské národní rady č. 42/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, v dohodě s příslušnými orgány a organizacemi stanoví:

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Vyhláška je závazná pro organizace, na které se vztahuje působnost orgánů státního odborného dozoru nad bezpečností práce,[1]) a pro organizace, které provádějí činnost náležející do působnosti orgánů státní báňské správy.[2])

(2) Vyhláška se nevztahuje na technická zařízení podléhající dozoru orgánů uvedených v § 3 odst. 2 písm. b) zákona.

§ 2

Vyhrazená plynová zařízení

Vyhrazená plynová zařízení ve smyslu § 4 písm. d) až g) zákona (dále jen „zařízení") jsou zařízení pro

a) výrobu a úpravu plynů,[3])
b) skladování a přepravu plynů,
c) plnění nádob plyny, včetně tlakových stanic,
d) zkapalňování a odpařování plynů,
e) zvyšování a snižování tlaku plynů,
f) rozvod plynů,
g) spotřebu plynů spalováním.

§ 3

Oprávnění organizací

(1) Organizace mohou montovat, opravovat zařízení, provádět na něm dodavatelským způsobem revize a plnit tlakové nádoby na plyny jen na základě oprávnění (dále jen „oprávněná organizace").

(2) Oprávnění vydává inspektorát bezpečnosti práce, popřípadě obvodní báňský úřad (dále jen „orgán dozoru"), v jehož obvodu má organizace sídlo, a to na základě písemné žádosti organizace, doložené stanoviskem jejího nadřízeného orgánu.

(3) Organizace v žádosti uvede, jak je zajištěna spolehlivost a bezpečnost plynových zařízení, zejména jak je zajištěna

a) technická kontrola,
b) možnost zacvičení obsluhy pro provoz plynových zařízení v průběhu montáže a zkoušek,
c) servisní služba,

[6]) Tímto dnem pozbývají účinnosti ustanovení vyhlášky č. 133/1973 Sb., týkající se vyhrazených elektrických zařízení, která byla zrušena vyhláškou č. 22/1979 Sb.

[1]) § 3 odst. 1 zákona.

[2]) § 37 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), § 3 zákona č. 42/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy.

[3]) § 1 odst. 4 vyhlášky Slovenského úřadu bezpečnosti práce č. 86/1978 Sb., o kontrolách, revizích a zkouškách plynových zařízení.

d) odborná způsobilost pracovníků pro vykonávání montáží, oprav, revizí a zkoušek,

e) dodávka předepsané technické dokumentace provozovateli, upravené podle skutečného provedení, včetně návodů k obsluze a k provádění revizí.

(4) Při prověřování odborné způsobilosti organizace zjišťuje orgán dozoru, zda její technická úroveň a odborná způsobilost jejích pracovníků poskytují záruku, že činnost s ohledem na rozsah požadovaného oprávnění bude odpovídat požadavkům bezpečnosti práce a technických zařízení.

(5) Orgán dozoru může na základě výsledků prověřování odborné způsobilosti stanovit další podmínky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení pro vydání oprávnění. Splnění těchto podmínek musí organizace před vydáním oprávnění prokázat.

(6) Zjistí-li orgán dozoru, že podmínky nejsou dodržovány nebo že při činnosti podle oprávnění jsou porušovány předpisy k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, omezí rozsah oprávnění nebo je organizaci odejme.

(7) Ustanovení odstavců 1 až 6 se nevztahují na plynárenská a odběrní plynová zařízení, pokud je montují a opravují plynárenské podniky.[4])

§ 4

Revizní technik

Revizní technik je pracovník pověřený organizací vykonáváním revizí a zkoušek zařízení, který má pro tuto činnost osvědčení o odborné způsobilosti, vydané orgánem dozoru na základě vykonané zkoušky. Pracovníka přihlašuje ke zkoušce organizace, k níž je v pracovním poměru.

Odborná způsobilost k obsluze a montáži

§ 5

(1) Pracovníci pověření obsluhou zařízení musí být provozovatelskou organizací (dále jen „provozovatel") seznámeni s předpisy pro obsluhu a se souvisejícími bezpečnostními předpisy, s požárním řádem, poplachovými směrnicemi a musí být zaškoleni v obsluze těchto zařízení. Před pověřením samostatnou obsluhou zařízení musí být provozovatelem přezkoušeni.

(2) Provozovatel zařízení je povinen určit obsah seznámení a délku (osnovu) zaškolení s ohledem na charakter a rozsah vykonávané činnosti na daném druhu zařízení a ověřovat znalosti pracovníků uvedených v odstavci 1 komisionální zkouškou jednou za tři roky.

(3) Orgán dozoru nebo orgán nadřízený provozovateli mohou v odůvodněných případech nařídit komisionální přezkoušení pracovníků před uplynutím uvedené lhůty.

(4) Zkušební komise zřízená provozovatelem se skládá z předsedy a nejméně ze dvou členů. Musí v ní být zástupce provozovatele, zástupce příslušného závodního výboru Revolučního odborového hnutí a odborný pracovník z oboru plynových zařízení (např. revizní technik).

(5) Komisionální zkoušky a přezkušování se nepožadují pro obsluhu plynového zařízení uvedeného v § 2 písm. g), jehož celkový výkon je nižší než 50 kW.

§ 6

(1) Podmínky odborné způsobilosti pracovníků k montáži odběrních plynových zařízení a plynárenských zařízení stanoví zvláštní předpis.[4])

(2) Montáží ostatních zařízení mohou být pověřeni jen pracovníci, kteří byli organizací seznámeni v rozsahu své činnosti s předpisy pro montážní práce na zařízení a zaškoleni. Musí být seznámeni se souvisejícími bezpečnostními předpisy a mít nejméně jeden rok odborné praxe, čímž se rozumí praktická činnost na zařízení příslušného druhu pod vedením odborně způsobilého pracovníka, a musí složit zkoušky před komisí zřízenou montážní organizací; pro složení komise platí § 5 odst. 4.

§ 7

Zkouška zařízení

Organizace oprávněná k montážím nebo opravám zařízení je povinna zajistit zkoušku zařízení po dokončení montáže nebo rekonstrukce v rozsahu stanoveném příslušnými předpisy a projektovou dokumentací.

§ 8

Provoz zařízení

Provozovatel je povinen:

a) zajistit, aby kontroly a provozní revize byly prováděny podle zvláštních předpisů, popřípadě návodů a pokynů výrobce a dodavatele,

b) zajistit, aby montáž a opravy zařízení prováděla jen oprávněná organizace a obsluhu zařízení jen odborně způsobilí pracovníci,

c) vypracovat do jednoho měsíce od zahájení provozu místní provozní řád podle podkladů projektové a dodavatelské dokumentace, návodů výrobce a na základě zkušeností z provozu,

d) u zařízení, kde se pracuje s jedovatými a nedýchatelnými plyny, před zahájením provozu zajistit dýchací a oživovací techniku, udržovat ji ve stavu schopném provozu a pro případ nutnosti (havárie, porucha) zajistit protiplynovou nebo záchrannou službu,

[4]) Vyhláška federálního ministerstva paliv a energetiky č. 175/1975 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení plynárenského zákona.

e) vést předepsanou technickou dokumentaci, evidenci zařízení a uschovávat doklady stanovené právními předpisy nebo technickými normami.

§ 9

Kontrolní prohlídky a zkoušky

(1) Pro účely státního odborného dozoru je provozovatel povinen připravit zařízení ke kontrolní prohlídce nebo zkoušce ve stanoveném termínu a za podmínek stanovených orgánem dozoru.

(2) Technické úkony nutné k řádnému provedení prohlídky nebo zkoušky řídí a vykonává revizní technik nebo jiný odborný pracovník určený provozovatelem.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 10

(1) Organizace provádějící činnost uvedenou v § 3 dosud bez oprávnění jsou povinny požádat o ně do šesti měsíců od nabytí účinnosti této vyhlášky.

(2) Oprávnění vydaná organizacím a osvědčení vydaná pracovníkům před účinností této vyhlášky zůstávají v platnosti tři roky ode dne, kdy vyhláška nabývá účinnosti.

§ 11

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1979.[5])

Předseda
Slovenského báňského úřadu:

Ing. **Baran** CSc. v. r.

Ředitel
Slovenského úřadu bezpečnosti práce:

Ing. **Kováč** v. r.

[5]) Tímto dnem pozbývají účinnosti ustanovení vyhlášky č. 133/1973 Sb., týkající se vyhrazených plynových zařízení, která byla zrušena vyhláškou č. 22/1979 Sb.

27

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě tiskové chyby

ve vyhlášce federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a Státní plánovací komise č. 128/1978 Sb., o režimech komplexní bytové výstavby a investic, které komplexní bytovou výstavbu podmiňují, českého vydání

V § 11 odst. 3 za pododstavcem c) vznikl zavi-něním tiskárny neúplný, neoznačený pododstavec, znící:

„by nemůže zajistit další průběh výstavby podle ustanovení § 9.“.

Správně tam má být pododstavec d), který zní:

„d) dojde-li k rozporům, postupovat obdobně podle ustanovení § 9.“.

Redakce

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos** ze dne 17. ledna 1979 čj. 31-62/79-7503 **o úpravě poskytování mzdy a náhrady mzdy pracovníkům v souvislosti s mimořádnými opatřeními v zásobování palivy a energií v I. čtvrtletí 1979.**

Výnosem se upravuje poskytování mzdy a náhrady mzdy při přerušení nebo zastavení práce, přesun pracovní doby, poskytování pracovního volna a převedení pracovníků na jinou práci v téže nebo jiné organizaci v důsledku mimořádných opatření.

Výnos se vztahuje na všechny organizace. Nabyl účinnosti dnem 18. ledna 1979 a platí do 31. března 1979 s výjimkou ustanovení § 3 odst. 1 a § 4 odst. 2, které pozbývají platnosti dnem 30. září 1979.

Výnos byl rozeslán všem federálním ústředním orgánům, ústředním orgánům republiky ČSR a SSR a krajským národním výborům, u nichž lze do něho nahlédnout.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle ustanovení § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos** ze dne 27. prosince 1978 čj. 25 055/78-Va/3, **kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1979 a bude uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, ročník 1979.

Do výnosu lze nahlédnout v ministerstvu kultury České socialistické republiky, odborech kultury KNV (NVP) a ONV, v kulturních organizacích výrobního a výrobně obchodního charakteru, národním podniku Supraphon, vydavatelství Českého hudebního fondu Panton, Čs. cirkusech a varieté, Národním divadle, Národním muzeu, Výzkumném ústavu zvukové, obrazové a reprodukční techniky, zoologických zahradách, krajských a okresních střediscích státní památkové péče a ochrany přírody, správách jeskyní a v krajských, okresních, městských a místních muzeích s preparátorskou a konzervátorskou dílnou.

Ministerstvo obchodu České socialistické republiky

vydalo dne 10. listopadu 1978 podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků obchodu **výnos, kterým se mění a doplňuje výnos** ministerstva obchodu ČSR ze dne 31. března 1976 č. 5/1976 Věstníku MO ČSR **o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích státního obchodu** ve znění pozdějších předpisů.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1978.

Výnos byl uveřejněn pod č. 9 v částce č. 7/1978 Věstníku MO ČSR.

Český báňský úřad

vydal podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy:

1. **výnos** čj. 5883/12/1978 ze dne 23. října 1978 **o povolení používat elektrické rozbušky DeD-S/Cu,**
2. **výnos** čj 5884/13/1978 ze dne 24. října 1978 **o povolení používat elektrické rozbušky DeD-S/Al,**
3. **výnos** čj. 5885/14/1978 ze dne 25. října 1978 **o povolení používat elektrické rozbušky DeP-S/Cu,**
4. **výnos** čj. 5886/15/1978 ze dne 26. října 1978 **o povolení používat elektrické rozbušky DeP-S/Al.**

Výnosy nabývají účinnosti dnem oznámení ve Sbírce zákonů a jejich úplný text bude uveřejněn v Ústředním věstníku ČSR.

Výnosy jsou k nahlédnutí u Českého báňského úřadu a u všech obvodních báňských úřadů ČSR.

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, s ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a se slovenským výborem Odborového svazu pracovníků místního hospodářství **výnos** ze dne 27. prosince 1978 čj. MH-1796/203/1978, **kterým se doplňuje výnos** ze dne 16. března 1978 čj. MH-497/203/1978 **o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích místního hospodářství** (uveřejněný jako příloha k částce 10/1978 Provozního zpravodajství a registrovaný v částce 11/1978 Sb.).

Výnosem se doplňují přílohy č. 1 a 2 k výnosu o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích místního hospodářství.

Výnos nabývá účinnosti dnem uveřejnění tohoto oznámení ve Sbírce zákonů.

Výnos bude uveřejněn v Provozním zpravodajství; lze do něho nahlédnout na odborech místního hospodářství krajských národních výborů a okresních národních výborů.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí SSR a slovenským výborem Odborového svazu pracovníků zdravotnictví vydalo **výnos** ze dne 25. července 1978 čj. Z-8328/1978-C/4, **kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.**

Výnos platí pro zdravotnické organizace řízené ministerstvem zdravotnictví SSR a národními výbory ve Slovenské socialistické republice.

Výnos je uveřejněn pod č. 24/1978 Věstníku MZ SSR a lze do něho nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, odborech zdravotnictví KNV a ONV a na ústavech národního zdraví.

Slovenský úřad geodézie a kartografie

vydal podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí SSR a slovenským výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 15. 8. 1978 čj. 1-2999/1978, **kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených do II. pracovní kategorie.**

V resortním seznamu jsou uvedeny popisy pracovních činností zařazených do II. pracovní kategorie, jakož i názvy povolání a čísla podle kvalifikačního katalogu.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1979. Do výnosu lze nahlédnout na Slovenském úřadu geodézie a kartografie a v jeho podřízených organizacích.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 18 Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů n. p. 118 18 Praha 1 Malá Strana Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1848/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 88,— Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději 10 dnů před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky — **Účet pro předplatné** SBČs Praha 1 — účet č. 10-11 0328 1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07 číslo 313 348 Be 55 — Tiskne Státní tiskárna n. p., závod 1, Praha 1 Malá Strana, Karmelitská 6.
Dohledací pošta — Praha 07